Annus XXIV - Vol. XXIV 1 Iulii 1932 Num. 7

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Accord concernant l'interprétation de l'art. IX du Concordat du 10 Mai 1927 entre le Saint-Siège et le Gouvernement Roumain, p. 209 - Statuts du Conseil du diocèse d'Alba Julia, p. 213.

Acta Pii PP. XI: Constitutio Apostolica, p. 219 - Litterae Apostolicae, p. 222 - Epistolae, p. 233.

Acta SS. Congregationum: *Suprema S. C. S. Officii:* I. Proscriptio operum omnium Alafridi Loisy, p. 237. II. Proscriptio libri Salvatoris Paglionica, p. 237 - *S. C. Consistorialis:* Provisio Ecclesiarum, p. 238 - *S. C. pro Ecclesia Orientali:* I. Decretum de Basilianis ruthenis, p. 239. II. Provisio Ecclesiarum, p. 240. III. Approbatio Instituti, p. 240 - *S. C. Concilii:* I. Decretum circa pias ephemerides, p. 240. II. Ordinationes circa collationes Episcoporum in Italia, p. 242 - *S. C. de Propaganda Fide:* I. Nominationes, p. 243. II. Designatio pro appellationibus, p. 245. - *S. C. Rituum:* Lucen. Decretum introductionis causae Servi Dei Antonii Mariae Pucci, O. S. M., p. 245.

Acta Tribunalium: *S. Poenitentiaria Apostolica:* I. Decretum de indulgentiis stationum, p. 249. II. Rescriptum indulgentiae, p. 249.

Diarium Romanae Curiae: Udienza solenne - S. C. dei Riti: Antipreparatoria e Preparatoria - Segreteria di Stato: Nomine e onorificenze - Necrologio, pp. 250-256.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M·DCCCC·XXXII

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 80 — extra Italiam, *L. it.* 60 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 8,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

« [illegible] » (Ex Commentarii [illegible])

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXIV, n. 7 - 1 Iulii 1932)

PAG.

Accord concernant l'interprétation de l'art. IX du Concordat du 10 Mai 1927 entre le Saint-Siège et le Gouvernement Roumain. - *30 Mai 1932* 209

Statuts du Conseil du Diocèse catholique de rite latin d'Alba Julia. - *30 Maii 1932* 214

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

Munus regendi. - Dismembrationis et erectionis praelaturae nullius « Juruensis ». - *22 Maii 1931* 219

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Litteris apostolicis.* - Immutantur fines orientales praefecturae apostolicae Novae Guineae centralis. - *16 Aprilis 1931* 222

II. *De Romanorum Pontificum.* - Sanctuarium B. M. V. ab Ulmo, Cavae Tyrrhenorum, honoribus augetur Basilicae minoris. - *5 Augusti 1931* 223

III. *Hac sacra.* - Templum S. Antonii Patavini de Urbe, prope Lateranum, Basilicae minoris honoribus decoratur. - *21 Augusti 1931* 224

IV. *Cum exigat.* - Erigitur delegatio apostolica in Bulgariae Regno. - *26 Septembris 1931* 225

V. *Ut, aucto Pastorum.* - Distracto territorio a vicariatu apostolico de Sianfu in Sinis, erigitur praefectura apostolica de Sanyuan. - *1 Novembris 1931* . . 226

VI. *Refert ad Nos.* - Restituitur abbatia Leffiensis ex Ord. Praemonstratensi intra fines dioecesis Namurcensis. - *3 Novembris 1931* 227

VII. *Litteris apostolicis.* - E vicariatu de Sianfu in Sinis distracto territorio constituitur missio sui iuris de Tungchow. - *3 Novembris 1931* 229

VIII. *Gratum Nobis.* - Euphrasianum templum B. M. V. sideribus receptae, cathedrale dioecesis Parentinae, Basilicae minoris honoribus decoratur. - *25 Novembris 1931* 229

IX. *Inter sacras.* - Templum B. M. V. Humilitatis in civitate Pistoriensi, Basilicae minoris titulo et privilegiis honestatur. - *8 Decembris 1931* 230

X. *Litteris Nostris.* - Ampliantur indulgentiae concessae pro visitatione Sedis Eucharistiae Sacramenti. - *3 Iunii 1932.* 231

EPISTOLAE

I. *Tantus est.* - Ad Emum P. D. Iulium tit. S. Mariae supra Minervam S. R. E. Presbyterum Cardinalem Serafini, eumdemque Sacrae Congregationi Concilii Praefectum, XXV apposente natali episcopatus eius. - *23 Maii 1932* . . . 233

II. *Nosti profecto.* - Ad Emum P. D. Michaelem S. R. E. Cardinalem Lega, episcopum Tusculanum, quem Legatum mittit Patavium ad Antoniana sollemnia. - *27 Maii 1932* 233

PAG.

III. *Virentem Sanctorum.* - Ad Emum P. D. Laurentium tit. S. Pancratii S. R. E. Presbyterum Cardinalem Lauri eundemque Poenitentiarium Maiorem, quem mittit Legatum suum ad Conventum Eucharisticum ex omnibus gentibus Dublini celebrandum. - *26 Maii 1932* 234

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

I. Decretum, quo damnantur opera Alatridi Loisy. - *25 Iunii 1932* 237

II. Decretum, quo damnatur liber Salvatoris Paglionica. - *25 Iunii 1932* 237

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

Provisio Ecclesiarum 238

S. CONGREGATIO
PRO ECCLESIA ORIENTALI

I. Decretum de Ordine Basiliano S. Iosaphat. - *12 Maii 1932* 239

II. Provisio Ecclesiae 240

III. Approbatio 240

S. CONGREGATIO CONCILII

I. Decretum de gratiarum et oblationum in piis ephemeridibus evulgatione. - *7 Iunii 1932* 240

II. Disposizioni circa le Conferenze episcopali in Italia. - *21 Iunii 1932* 242

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. Nominationes 243

II. Designatio 245

S. CONGREGATIO RITUUM

Lucen. in Italia. - Decretum introductionis causae beatificationis et canonizationis Servi Dei Antonii Mariae Pucci, sacerdotis professi Ordinis Servorum B. M. V. - *13 Aprilis 1932* 245

ACTA TRIBUNALIUM

S. POENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

I. Decretum de indulgentiis « Stationibus » adnexis. - *12 Aprilis 1932* 248

II. Archiconfraternitati Doctrinae Christianae adscriptis nova indulgentia plenaria conceditur. - *2 Martii 1932* . . . 249

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Udienza solenne 250

II. Sacra Congregazione dei Riti: *Antipreparatoria e Preparatoria* 250

III. Segreteria di Stato: *Nomine e onorificenze* 251

IV. Necrologio 256

Annus XXIV - Vol. XXIV 1 Iulii 1932 Num. 7

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACCORD

CONCERNANT L'INTERPRÉTATION DE L'ART. IX DU CONCORDAT DU 10 MAII 1927 ENTRE LE SAINT-SIÈGE ET LE GOUVERNEMENT ROUMAIN

Sa Sainteté le Pape PIE XI,

Sa Majesté le Roi CHARLES II de Roumanie,

Désirant fixer définitivement la situation de l'organe dénommé « Status Romano-Catholicus Transylvaniensis »,

Se basant sur l'Art. XXII du Concordat conclu le 10 Mai 1927, entre le Saint-Siège et le Gouvernement Roumain,

Ont décidé de réaliser, par un accord, leur intention commune et, à cet effet, ont désigné comme leurs Plénipotentiaires,

Sa Sainteté le Pape Pie XI:

Son Eminence Révérendissime le Cardinal PACELLI, Son Secrétaire d'Etat.

Sa Majesté le Roi Charles II de Roumanie:

Son Excellence le Ministre de la Justice de Roumanie, Monsieur VALERIU POP;

Lesquelles après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, ont convenu des dispositions suivantes:

ARTICLE I

L'Institution connue sous le nom de « Status Romano-Catholicus Transylvaniensis » se transforme par cet accord en un organe du Diocèse Catholique de rite latin d'Alba Julia et prendra la

dénomination de « Conseil du Diocèse Catholique de Rite latin d'Alba Julia ».

Ce Conseil remplit les charges prévues par les Canons 1520 et 1521 du *Codex Iuris Canonici*.

Les décisions de ce Conseil ne sont valables et exécutoires qu'avec l'approbation de l'Ordinaire.

ARTICLE II

Tous les droits patrimoniaux se trouvant jusqu'à présent sous l'administration du dit « Status Romano-Catholicus Transylvaniensis » seront dorénavant administrés par l'Ordinaire Catholique de rite latin d'Alba Julia, conformément au paragraphe 2 du Canon 1521 du *Codex Iuris Canonici* et au droit commun du Royaume de Roumanie.

Les charges prévues par le paragraphe 2 du Canon 1521 seront remplies par le Conseil Diocésain, prévu dans l'article I du présent Accord, dans les limites fixées par le même article.

ARTICLE III

Tous ces droits patrimoniaux seront administrés et les revenus seront employés exclusivement dans les buts indiqués et prévus par les Actes, Décrets et Lettres de fondation.

Là où les Actes, Décrets et les Lettres de fondation ne précisent pas le but, ou bien si le but pour lequel la fondation a été constituée a été atteint, l'emploi de ces revenus sera dévolu à des buts religieux, scolaires et d'éducation, en conformité avec l'intention des donateurs et fondateurs.

ARTICLE IV

Le droit de contrôle et surveillance de l'Etat, prévu par le droit commun du Royaume de Roumanie ainsi que par le Concordat en vigueur entre le Saint-Siège et la Roumanie, reste intact.

A cet effet l'Ordinaire Catholique de rite latin d'Alba Julia présentera annuellement au Ministre des Cultes de Roumanie

le rapport de gestion, le budget, le bilan et les procès-verbaux des assemblées.

L'Archevêque Catholique de rite latin de Bucuresti, Métropolitain du Diocèse suffragant d'Alba Julia, jouit en vertu de la faculté apostolique spéciale à lui accordée, du droit de surveillance et de contrôle, en ce qui concerne l'emploi des revenus, ainsi qu'il a été établi dans l'article précédent.

Article V

Tous les biens se trouvant à la date du 1er Janvier 1932, dans la possession et sous l'administration du « Status Romano-Catholicus Transylvaniensis » sont des biens à caractère ecclésiastique et seront utilisés conformément à leur destination initiale, uniquement sur le territoire actuel du Diocèse Catholique de rite latin d'Alba Julia.

Le droit de propriété est et reste garanti en conformité avec les lettres de fondation, donation, etc., en faveur des fonds respectifs, ainsi qu'il suit:

a) le fonds de Religion,
b) le fonds d'Etudes,
c) le fonds de Bourses,
d) le fonds des écoles primaires,
e) le fonds de l'Orphelinat Thérésien,
f) le fonds de retraites des employés,
g) le fonds de retraites des professeurs,
i) le fonds des assurances.

Ces fonds sont de droit représentés par l'Ordinaire d'Alba Julia.

Ces droits ne peuvent être ni aliénés ni grevés sinon en conformité avec les dispositions du droit commun du Royaume de Roumanie et avec les prescriptions du Droit Canon.

Article VI

Les dispositions contenues dans le présent Accord seront également appliquées aux fonds de l'Orphelinat Thérésien de

Sibiu, à moins que les instances judiciaires n'en aient décidé autrement définitivement, ou qu'un arrangement ultérieur, d'autre nature, ne soit intervenu.

ARTICLE VII

Le terrain, constructions et annexes, faisant partie du bloc d'immeubles de l'Université de Cluj et propriété de l'Etat Roumain, grevés aujourd'hui d'une servitude d'habitation, passent en pleine propriété à l'Université d'Etat « Regele Ferdinand al Romaniei » de Cluj, libres de tous droits, charges, ou servitude, à l'exception de la servitude de passage vers la sacristie.

Ils seront évacués et mis à la libre disposition de l'Université au plus tard le 1er Septembre 1932.

ARTICLE VIII

Il sera procédé à la rectification des inscriptions concernant la propriété des biens visés par le présent Accord dans les livres fonciers.

Cette rectification se fera d'office. Dans ce but le Ministre de la Justice, à la demande de l'Ordinaire d'Alba Julia, saisira les autorités respectives du « registre foncier ».

Cette opération sera exemptée de tous droits de timbre ou de taxe de mutation. La rectification se fera conformément aux dispositions du présent Accord, en tenant compte de l'inscription initiale mentionnée dans les livres fonciers, au moment de leur création.

Pour les immeubles acquis ultérieurement il sera tenu compte de l'inscription faite au moment de cette première acquisition.

Ces rectifications seront faites en indiquant les fonds respectifs conformément à l'alinéa précédent, en y ajoutant les mots: « administré par l'Ordinaire Catholique de Rite latin d'Alba Julia ».

ARTICLE IX

En ce qui concerne l'église, située à Cluj, près de l'Université, desservie actuellement par les RR. PP. Piaristes, dont la situa-

tion juridique est réglée par les articles III, V, et VIII de cet Accord, — le Saint-Siège désirant constamment que l'entente fraternelle, qui unit les fidèles catholiques des différents rites, soit manifestée aussi en ce cas — l'Ordinaire Catholique de rite latin d'Alba Julia, conformément à l'article II du présent Accord, pourvoira à faire célébrer chaque dimanche et chaque jour de fête (y compris celles nationales) un service divin selon le rite gréco-roumain, pour satisfaire en première ligne les besoins religieux de la jeunesse scolaire catholique de rite gréco-roumain.

Le prêtre célébrant sera désigné par l'Ordinaire Catholique de rite grec de Cluj-Gherla et tout en restant subordonné au point de vue canonique et disciplinaire à cet Ordinaire, sera rétribué pour ces services par l'Ordinaire Catholique de rite latin d'Alba Julia, selon les coutumes locales de rite latin à Cluj. Le nom du prêtre désigné sera communiqué à l'Ordinaire d'Alba Julia.

Ces services divins seront célébrés chaque dimanche et chaque jour de fête chômée du rite grec de 11 heures du matin jusqu'à 1 heure de l'après midi et les jours de fêtes nationales (24 Janvier, 10 Mai, les anniversaires du Souverain, des membres de la famille royale et de l'avènement au Trône) de 10 heures du matin à midi. Sont exceptées les fêtes de 15 Août et 8 Septembre, auxquelles l'église reste seulement aux services de rite latin.

Les services divins en rite gréco-roumain commenceront dès le 20 Juillet 1932.

Article X

Simultanément avec la signature du présent Accord sont approuvés les Statuts d'organisation et de fonctionnement du Conseil du Diocèse Catholique de rite latin d'Alba Julia, dans la rédaction ci-jointe, visés par les Hautes Parties Contractantes.

Le nombre des membres du Conseil prévu à l'article I du présent Accord étant réduit en vertu des nouveaux Statuts, par rapport à ceux de l'ancien « Status Romano-Catholicus Transylvaniensis », les Hautes Parties Contractantes déclarent dissoute,

par le fait du présent Accord, l'Assemblée générale actuellement existante.

Dans un délai de six mois à partir de la signature de cet Accord, il sera procédé à l'élection et constitution du « Conseil du Diocèse Catholique d'Alba Julia », conformément au présent Accord et Statuts.

Le Conseil dirigeant actuellement en fonction, en qualité de Comité provisoire, gérera les affaires courantes conformément au présent Accord, jusqu'à constitution du Conseil du Diocèse créé par l'Art. I.

Fait au Vatican, ce 30 Mai 1932.

L. ✠ S. (signé) E. CARD. PACELLI.
L. ✠ S. (signé) V. POP.

STATUTS

DU CONSEIL DU DIOCÈSE CATHOLIQUE DE RITE LATIN D'ALBA JULIA

Art. I. – Les charges prévues aux canons 1520 et 1521 paragraphe 2 du *Codex Iuris Canonici* pour le Diocèse catholique de rite latin d'Alba Julia seront remplies par « le Conseil du Diocèse catholique de rite latin d'Alba Julia ».

Art. II. – Le Conseil précité exerce ses attributions par l'organe de son Assemblée générale et par celui de son Comité.

CHAPITRE I

Assemblée générale

Art. III. – L'Assemblée générale sera convoquée par l'Ordinaire du dit Diocèse. La convocation a lieu une fois par an; en cas d'urgence elle peut également être convoquée en Assemblée générale extraordinaire.

L'Assemblée générale est convoquée au moins 15 jours à l'avance en indiquant le lieu, le temps et l'ordre du jour.

Art. IV. – Le Président de l'Assemblée est l'Ordinaire ou, en son absence, un ecclésiastique qui le représente.

A chaque Assemblée sont élus deux notaires, l'un étant ecclésiastique et l'autre laïc, lesquels dressent le procès-verbal.

Art. V. – Peuvent seuls être membres de l'Assemblée générale les fidèles de religion catholique de rite latin, qui appartiennent au Diocèse d'Alba Julia et qui sont citoyens roumains. Ne peuvent être membres de l'Assemblée générale les personnes se trouvant sous une censure de l'Eglise, celles qui ont été condamnées pour tous crimes ainsi que pour tous délits commis contre l'ordre public et la sûreté de l'Etat, contre les bonnes mœurs, contre la religion, ou encore commis par esprit de lucre; il en est de même des personnes qui mènent une vie non chrétienne.

Les membres de l'Assemblée ne perçoivent aucune rétribution.

Art. VI. – Sont membres de l'Assemblée générale:

1. – *Ecclésiastiques*

a) Tout membre actif du Chapitre diocésain;

b) Les abbés et prévôts;

c) Les archiprêtres du district;

d) Les arbitres synodaux;

d) Un représentant du clergé pour les Arrondissements de chaque archiprêtré;

f) Les professeurs du Séminaire Théologique;

g) Les supérieurs des Ordres monastiques résidants sur le territoire du Diocèse.

2. – *Laïcs*

a) Le Président des laïcs, élu par l'Assemblée générale pour 6 ans;

b) Les Conseillers des Cours d'Appel;

c) Le fonctionnaire le plus haut en grade de chaque département (judet);

d) Les maires des villes;

e) Deux représentants de chaque Arrondissement d'Archiprêtré;

f) Un représentant laïc de chaque paroisse où le nombre des fidèles avec les filiales dépasse 3000, deux représentants laïcs de chaque paroisse possédant plus de 5000 fidèles avec les filiales, trois représentants laïcs pour la paroisse de Cluj;

g) Les professeurs universitaires et ceux des écoles ayant caractère académique du Diocèse;

h) Les laïcs jadis patrons et quasi-patrons qui subventionnent chapelle et prêtre;

i) Les hommes éminents qui se sont distingués sur le terrain ecclésiastique et scolaire; leur nombre ne saurait être supérieur à cinq; ils seront invités par l'évêque; cette distinction leur sera accordée comme récompense morale pour leurs mérites;

j) Six représentants élus des écoles primaires confessionnelles catholiques de rite latin.

3. – *Sans considération quant à leur qualité d'ecclésiastiques ou de laïcs*

a) Les membres des Corps Législatifs;

b) Les Directeurs des écoles secondaires, des Internats, de l'Orphelinat Thérésien et des écoles normales d'instituteurs et d'institutrices de villages.

Art. VII. – Les représentants laïcs des Arrondissements de chaque archiprêtré sont élus par les délégués des Conseils paroissiaux de l'Arrondissement, chaque paroisse désignant un délégué. Les représentants des paroisses indiquées à l'art. 6 II point *f*) sont élus par l'Assemblée générale de leur paroisse respective, à la majorité des voix, sous la présidence de l'Archiprêtre du district, et au vote secret. Ces paroisses ne participent pas à l'élection des représentants laïcs de l'Arrondissement.

Les représentants ecclésiastiques des Arrondissements d'Archiprêtré sont élus par les prêtres en fonction dans leur district respectif.

Comme représentant ecclésiastique peut être élu tout prêtre ordonné.

Comme représentant laïc peut être élu tout électeur âgé de 24 ans révolus, qui est membre de l'Assemblée générale paroissiale, qui sait lire et écrire, et qui contribue aux charges ecclésiastiques.

Les représentants des écoles primaires sont élus par les instituteurs en fonction.

L'élection des représentants laïcs et ecclésiastiques s'effectue *pour une durée de six ans*. Les élections générales, ainsi que les élections partielles, auront lieu sur la disposition de l'Ordinaire.

Art. VIII. – Le Président dirige les débats et a le droit de rappeler à l'ordre les orateurs, auxquels il peut retirer la parole.

Art. IX. – Toute proposition éventuelle sera annoncée à l'Ordinaire, au moins 4 semaines à l'avance.

Art. X. – L'Assemblée générale prend ses décisions à la majorité des voix des membres présents. Le vote a lieu à main levée, par appel nominal ou par vote secret.

Art. XI. – Le procès-verbal dressé en Assemblée générale est signé par les Présidents, ainsi que par les deux Secrétaires de la séance. Il est vérifié par les deux membres laïcs et par un membre ecclésiastique, désignés par le Président au début de la séance.

Chapitre II

Compétence de l'Assemblée générale

Art. XII. – L'Assemblée générale n'a que les attributions prévues aux canons 1520 et 1521 du *Codex Juris Canonici*.

Art. XIII. – L'Assemblée peut élire des Commissions pour la préparation des travaux indiqués à l'article précédent.

Art. XIV. – L'Assemblée vérifie et ratifie l'activité du Comité.

Chapitre III

Le Comité

Art. XV. – Le Président du Comité est l'Ordinaire, qui pourra se faire remplacer par un délégué choisi par lui.

Le Comité est composé de 8 ecclésiastiques — dont au moins deux chanoines capitulaires — du Président laïc et de 16 laïcs, élus par l'Assemblée générale ainsi que du référendaire.

Les membres du Comité sont élus par l'Assemblée générale à la majorité de voix pour une durée de trois ans.

Les membres du Comité ne perçoivent aucune rétribution.

Art. XVI. – Le Comité est l'organe administratif du Conseil.

Art. XVII. – Le Comité tient chaque mois une séance ordinaire; il peut également tenir des séances extraordinaires si des questions particulièrement importantes ou urgentes exigent ses délibérations.

Pour délibérer validement la présence d'au moins six membres, en dehors du Président, est requise.

Art. XVIII. – Le Comité, dans ses travaux, suit la majorité des voix.

Les membres du Comité intéressés ne peuvent participer aux délibérations sur la question qui les concerne.

Art. XIX. – Il sera dressé un procès-verbal relatant les travaux de chaque séance.

Le procès-verbal sera signé par le Président et par le Secrétaire et sera vérifié par deux Conseillers dont un ecclésiastique.

CHAPITRE IV

Art. XX. – Les décisions du Conseil et du Comité ne sont valables et exécutoires qu'avec l'approbation de l'Ordinaire.

L'approbation ne peut être donnée qu'explicitement.

CHAPITRE V

Art. XXI. – Les modifications éventuelles apportées aux présents Statuts pour obtenir force exécutoire devront recevoir l'approbation, officielle et par écrit, du Ministère des Cultes de Roumanie et, au point de vue Canonique, celle du Saint-Siège.

Toute modification apportée en contradiction avec cet article reste nulle et de nul effet.

Fait au Vatican, ce 30 mai 1932.

L. ✠ S. Signé: E. CARD. PACELLI.

L. ✠ S. Signé: VALERIU POP.

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

AMAZONEN.

DISMEMBRATIONIS ET ERECTIONIS PRAELATURAE NULLIUS « JURUENSIS »

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Munus regendi universam Ecclesiam Romanis Pontificibus divinitus commissum postulat ut illis in regionibus, ubi Episcopi tum ob nimiam territorii amplitudinem tum ob itinerum difficultates suis fidelibus iuxta eorum necessitates consulere nequeunt, novae constituantur ecclesiasticae circumscriptiones. Cum itaque constet regionum *Juruà* et *Tarauacà*, in Amazonensis dioecesis territorio vulgo *Acre*, christifideles spiritualibus fere carere subsidiis, Nos, aeternae eorum saluti eorumque faciliori regimini prospicere volentes, tantae ipsorum necessitati subveniendum duximus. Quare, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi Consistoriali praepositorum consilio, ac habito venerabilis fratris Benedicti Aloisi Masella, Archiepiscopi titularis Caesariensis in Mauretania, in Republica Brasiliana Nuntii Apostolici, favorabili voto, nec non consensu accedente venerabilis fratris Basilii Emmanuelis Olimpii Pereira, Episcopi Amazonensis, ac suppleto, quatenus opus sit, aliorum quorum interest vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, Nos, apostolicae potestatis plenitudine, territorium regionum quas supra diximus *Juruà et Tarauacà* ab Amazonensi dioecesi, ad quam hucusque pertinuerunt, seiungimus, et illud in praelaturam *nullius*, *Juruensem* nuncupandam erigimus et constituimus. Novae huius praelaturae *nullius* Juruensis fines iidem erunt ac civiles fines, quibus duo ipsa municipia *Juruà et Tarauacà* continentur, nimirum: ad septentrionem praefectura apostolica de Teffè secundum lineam geodesicam obliquam, quae territorium vulgo *Acre* a Statu Amazonensi dividit; ad orientem praelatura *nullius* S. Peregrini Latiosi, in superioribus *Acre et Purus;* ad meridiem et occidentem Respublica Peruviana. Sedem autem et cathedram huius praelaturae in urbe *Cruzeiro do Sul* constituimus, atque ecclesiam in honorem Beatae Mariae Virginis Assumptionis Deo dicatam, ibi exstantem, ad

Ecclesiae praelatitiae gradum et dignitatem evehimus: cui sedi et praelatitiae Ecclesiae eiusque pro tempore Praelatis omnia tribuimus iura et privilegia, quibus ceterae sedes et praelatitiae Ecclesiae earumque Antistites in Brasiliana Republica iure communi vel legitima consuetudine fruuntur; item Praelatum ipsum eiusque Ecclesiam omnibus oneribus et obligationibus adstringimus, quibus ceteri Praelati eorumque Ecclesiae iure communi adstringuntur. Decernimus insuper ut praelatura haec Juruensis metropolitanae Ecclesiae Belemensi de Parà sit suffraganea et eam eiusque Praelatos Belemensis Archiepiscopi pro tempore metropolitico iuri subiicimus. Cum autem praesentis temporis adiuncta haud permittant quominus in nova hac praelatura *nullius* canonicorum Capitulum modo erigatur, indulgemus ut, ad tramitem iuris, pro canonicis dioecesani Consultores interim instituantur. Quod vero ad eiusdem praelaturae regimen et administrationem, ad Vicarii Capitularis, sede vacante, electionem, aliaque huiusmodi attinet, rite servari iubemus, quae sacri canones praescribunt. Quod autem clerum in particulari spectat, statuimus ut, simul ac praelaturae erectio ad exsecutionem mandata fuerit, eo ipso clerici omnes Ecclesiae illi censeantur adscripti, in cuius territorio legitime exstant. Volumus insuper et mandamus ut documenta omnia et acta, quae novam hanc praelaturam respiciunt ex curiae episcopalis Amazonensis archivo extrahantur et ad curiam novae praelaturae quamprimum tradantur ut in eius archivo rite serventur. In dotem autem et mensam ipsius praelaturae oblationes, subsidia, et bona quaecumque quae ad hoc conferentur, attribuimus et assignamus, praeter ea quae ad hunc finem iam collecta sunt. Demum iuxta ea quae in Concilio Plenario Americae Latinae Romae habito anno millesimo octingentesimo octogesimo nono decreta sunt, ab hac quoque praelatura *nullius*, eiusque sumptibus, duo delecti iuvenes, aut modo saltem unus, non intermissa vice ad Pontificium Collegium Pium Latinum Americanum de Urbe mittantur, ut sub fere oculis Nostris in spem Ecclesiae instituantur.

Quibus rebus ut supra decretis ac dispositis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda quem supra memoravimus venerabilem fratrem in Brasiliana Republica Nuntium Apostolicum deputamus ac eidem necessarias et opportunas tribuimus facultates etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, atque definitive sententiam dicendi de quavis difficultate vel oppositione in exsecutionis actu oritura, eique onus imponimus ad Sacram Congregationem Consistorialem intra sex menses ab his Litteris datis computandos authenticum exemplar transmittendi peractae exsecutionis actus. Volumus autem ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius

Notarii publici subscriptis ac sigillo cuiuslibet viri in ecclesiastica dignitate constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur si originaliter exhibitae vel ostensae forent.

Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet quorum interest vel qui sua interesse praesumant, auditi non fuerint, vel praemissis non consenserint, etiam si expressa, specifica et individua mentione digni sint, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio, licet substantiali et inexcogitato, defectu notari, impugnari vel in controversiam vocari posse; sed eas tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas exsistere ac fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere, et, si secus super his a quocumque quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque. Nemini autem quae a Nobis praesentibus Litteris decreta sunt, infringere vel eis contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli, Apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo primo, die vigesima secunda mensis Maii, Pontificatus Nostri anno decimo.

FR. ANDREAS CARD. FRÜHWIRTH
S. R. E. Cancellarius.

FR. RAPHAEL C. CARD. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonot. Apostolicorum.*
Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XLIV, n. 29. - M. Riggi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

IMMUTANTUR FINES ORIENTALES PRAEFECTURAE APOSTOLICAE NOVAE GUINEAE CENTRALIS

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Litteris apostolicis Nostris die XXVII mensis Aprilis anno MDCCCCXXVII sub Piscatoris anulo editis, ad res catholicas provehendas, inter vicariatum apostolicum Novae Guineae orientalis et apostolicam Novae Guineae centralis praefecturam fines statuimus, qui tunc temporis valde opportuni aptique visi sunt. At nunc Moderator generalis Congregationis Verbi Divini vulgo de *Steyl*, cum suae Societatis sodalium curis Missiones praefatae concreditae sint, Nos rogat, ut fines iam statutos denuo immutare dignemur; ita ut Missiones ipsae in posterum geographicis simul ac civilibus finibus conclusae sint. Nos autem ex dicta nova immutatione plurima in rem religiosam bona eventura fore censentes, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, omnibusque rei momentis attento studio perpensis, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, ita fines orientales praefecturae apostolicae Novae Guineae centralis extendimus, ut deinceps ostia maritima fluminis *Sepik* attingant, districtusque civiles quos de *Aitape* et de *Sepik* nuncupant, integre comprehendant.

Haec statuimus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XV mensis Aprilis anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

II

SANCTUARIUM B. M. V. AB ULMO, CAVAE TYRRHENORUM, HONORIBUS AUGETUR BASILICAE MINORIS.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — De Romanorum Pontificum Decessorum Nostrorum more institutoque templa, historiae artisve monumentis conspicua, peculiaribus honoris titulis privilegiisque cohonestare satagimus. Inter huiusmodi templa omni procul dubio accensendum est sanctuarium Beatae Mariae Virginis « ab Ulmo » quod Cavensi Tyrrhenorum in civitate ac dioecesi positum est. Fertur quidem eiusdem templi lapidem angularem posuisse Sanctum Franciscum de Paula, et iugiter christifideles civitatis Cavensis regionisque finitimae maxima pietate a decimo quinto saeculo ad nostra usque tempora templum ipsum mariale celebrasse. Eodem enim in Sanctuario pervetusta colitur imago Beatae Mariae Virginis, quam ab anno MDCCCLXXXV uti Patronam quoque specialem populus cavensis veneratur. Nunc autem cum clerus populusque Cavensis, Episcopo ultro suffragante, supplices Nobis preces adhibuerint, ut eidem templo mariali titulum Basilicae minoris, de Apostolica benignitate, concedere dignaremur; ut fidelium pietatem erga Deiparam, studium atque in provehendo divino cultu diligentiam foveamus, hisce votis annuendum libenti quidem animo existimavimus. Quae cum ita sint, conlatis consiliis eum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui Sacrorum Rituum Congregationi praepositi sunt, motu proprio ac de certa scientia et matura deliberatione Nostris deque apostolicae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum, enunciatam ecclesiam paroecialem, seu sanctuarium Beatae Mariae Virginis ab Ulmo, dioecesis ac civitatis Cavensis intra fines positum, dignitate ac titulo Basilicae minoris honestamus, cum omnibus et singulis honorificentiis ac privilegiis quae minoribus Basilicis de iure competunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos pertinent nunc et in posterum plenissime suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die V mensis Augusti anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

III

TEMPLUM S. ANTONII PATAVINI DE URBE, PROPE LATERANUM, BASILICAE MINORIS HONORIBUS DECORATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Hac sacra in Urbe prope Lateranum illasque aedes in quibus rec. me. Innocentius Pp. III Praedecessor Noster caelesti visu conspexit Seraphicum Patrem Franciscum Assisiensem, Basilicam Lateranensem corruentem propriis humeris sustentantem, novissimis annis ingens surrexit Antonianum templum sanctissimae Trinitati ad honorem S. Antonii Patavini dicatum, molis magnitudine, et conspicuis artis operibus perinsigne ac pietatis religionisque civium sollemne monumentum. Adiacent templo Conlegium Internationale nec non Curia generalitia Ordinis Minorum, eorum nempe Fratrum, qui Sancti Fundatoris spiritu imbuti, et doctrinae verbo et bonorum operum exemplo, in catholicae Ecclesiae praesidium atque incrementum summopere contendunt. Antoniana omnia opera piaeque associationes primariam in hoc templo sedem habent, et religiosi viri in adnexo coenobio degentes frequenti numero atque impigro studio in sacrarum functionum ibidem decus provehendum diligentissime incumbunt. Haec animo repetentes, cum auspicatam occasionem nactus septimi exeuntis feliciter saeculi ab obitu Sancti Antonii, nec non quinquagesimi anni ab erectione ecclesiae eidem Thaumaturgo in Urbe dicatae, dilectus filius Ordinis Fratrum Minorum generalis Minister Nos humillime flagitaverit, ut sacram memoratam aedem, omnibus dignam nominibus, ad Basilicae minoris honorem provehere de benignitate Apostolica dignemur; Nos, ut bene merita Franciscalis familia singulare Pontificiae voluntatis pignus sortiatur, optatis hisce concedendum ultro libenterque existimavimus. Quare conlatis consiliis cum dilecto filio Nostro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrorum Rituum Congregationi Praefecto, inspectoque amplissimo commendationis officio Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis minoritici Ordinis praefati Protectoris, de motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi perpetuumque in modum, templum S. Antonio Patavino hac Alma in Urbe prope Lateranum positum, titulo Basilicae minoris una cum privilegiis atque honorificentiis iuxta Apostolicas constitutiones huic titulo competentibus condecoramus atque augemus.

Porro haec largimur, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros

effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum perpetuo suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXI mensis Augusti anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

IV

ERIGITUR DELEGATIO APOSTOLICA IN BULGARIAE REGNO

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Cum exigat Apostolicum munus, quo in terris fungimur, ut populorum bono, quantum in Domino possumus consulamus, eosdem strictiore vinculo Nobis atque huic Sanctae Sedis coniungere, data opportunitate, nitimur. Qua propter cum iam anno MDCCCCXXV in territorium Regni Bulgariae Praelatum titulo ac munere Visitatoris Apostolici decoratum atque episcopali dignitate insignitum miserimus, et nunc ad res religiosas melius ibidem provehendas peropportunum videatur eodem in Regno Delegationem Apostolicam constituere atque erigere, auditis quoque Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus qui tum Sacrae pro Ecclesia Orientali Congregationi, tum Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositi sunt, haec quae sequuntur decernenda existimavimus. Nimirum, auctoritate apostolica Nostra, praesentium Litterarum tenore, pro toto Bulgariae Regno ex nunc Delegationem Apostolicam erigimus et constituimus, eique omnia et singula deferimus iura, privilegia honores, praerogativas, indulta, quae huiusmodi Delegationum propria sunt.

Haec, quae in bonum nobilissimae Regni Bulgarici gentis fore confidimus, in Domino statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; ipsique Delegationi Apostolicae per Nos in Bulgaria constitutae nunc et in posterum suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXVI mensis Septembris anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

V

DISTRACTO TERRITORIO A VICARIATU APOSTOLICO DE SIANFU IN SINIS, ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA DE SANYÜAN.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ut, aucto Pastorum numero, Evangelicae veritati propagandae melius prospiciatur, Nos instanter admonet supremi Apostolatus munus quo in terris, Deo adiuvante, fungimur. Quapropter, cum compertum habeamus vicariatum apostolicum de Sianfu in Sinis, Ordini Fratrum Minorum concreditum, tam late patere, ut fructuose administrari nequeat, votis tum hodierni Vicarii Apostolici de Sianfu, tum Delegati apostolici Nostri in Sinis benigne quoque concedentes, quandam e vicariatu eodem territorii partem distrahendam atque in Missionem sui iuris erigendam censemus. Qua re, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui rebus Propagandae Fidei praepositi sunt, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, a vicariatu apostolico de Sianfu in Sinis territorium seiungimus ac dismembramus, quod constat sequentibus sexdecim subpraefecturis civilibus, nempe: de Sanyüan, Changwu, Sanshui, Tungkwan, Pinchow, Yaochow, Chunhwa, Yungshow, Fuping, Kienchow, Lichüan, Wukung, Hingping, Sienyang, Kingyang, Kaoling suis naturalibus limitibus definitis; quod vero territorium omne, a vicariatu apostolico praedicto separatum, in novam erigimus praefecturam apostolicam, cui nomen facimus de *Sanyüan*, eandemque ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum curis Patrum ex Ordine Fratrum Minorum in Domino committimus.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, seu spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die I mensis Novembris anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

VI

RESTITUITUR ABBATIA LEFFIENSIS EX ORD. PRAEMONSTRATENSI INTRA FINES DIOECESIS NAMURCENSIS.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Refert ad Nos Abbas Tongerloensis ex Ordine Praemonstratensi in territorio Belgico, quod olim ad Leodiensem nunc vero ad Namurcensem dioecesim pertinet, perantiquam abbatiam exstitisse Leffiensem, quae saeculo decimo octavo exeunte ob publicas perturbationes tunc temporis grassantes labefacta atque extincta est. Leffiensis eadem abbatia suam originem duxit e prioratu eiusdem Ordinis Praemonstratensis saeculo decimo secundo constituto, et postea, sequenti saeculo decimo tertio, abbatiali dignitate atque auctoritate exornato, iugiterque religiosorum pietate, in populum bene factis, conspicuisque viris floruit. Saeculo vero vicesimo ineunte, religiosi Praemonstratenses ex gallica abbatia Ferigoletensi partem aedificiorum, quae adhuc supererant, antiquae abbatiae Leffiensis redemerunt, in eisdemque satis refectis, regularem vitam aliquot annos duxere; at ipsimet cum post ultimum europaeum bellum ad propriam sedem in Gallia redire statuerint, domum Leffiensem tradiderunt Tongerloensis abbatiae ex eodem Ordine religiosis, qui monasterium tandem emerunt Leffiense ut in eodem claustralis vita denuo constitui posset. Cum propterea, vota quoque Episcopi Namurcensis et fidelium regionis obsecundans, Abbas Tongerloensis omnia, quae res postulabat, opportune providerit, demissis verbis nunc a Nobis exposcit Abbas ipse, ut pro benignitate Nostra memoratam antiquam abbatiam Leffiensem in pristinum restituere dignemur. Nos autem, quibus nihil antiquius est, quam ut vetusta atque inlustria catholicae religionis monumenta ad debitum decus revocentur, optatis hisce ultro libenterque adnuere censemus. Qua propter, conlatis quoque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui Sacrae Congregationi pro Regularium negotiis pertractandis praepositi sunt, apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum tenore, abbatiam Leffiensem ex Ordine Praemonstratensi, intra fines Namurcensis dioecesis positam, cum proprio novitiatu, in abbatiam sui iuris restituimus, eamque privilegiis ac iuribus propriis iuxta constitutiones Ordinis Praemonstratensis exornamus, quae tamen Codici iuris canonici contraria non sint.

Haec edicimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; dictaeque abbatiae Leffiensi sic

denuo constitutae nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die III mensis Novembris anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

VII

E VICARIATU DE SIANFU IN SINIS DISTRACTO TERRITORIO CONSTITUITUR MISSIO SUI IURIS DE TUNGCHOW.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Litteris apostolicis Nostris die I mensis Novembris huius anni sub Piscatoris anulo datis, ex quadam territorii parte a vicariatu apostolico de Sianfu in Sinis distracta novam praefecturam apostolicam de Sanyüan constituimus; sed cum adhuc vicariatus idem sic nimis pateat, ut ad religionem inibi provehendam, aliam etiam dismembrari territorii partem eandemque in Missionem sui iuris constitui maxime opportunum videatur; et de hoc quoque Nos rogent tum hodiernus Apostolicus de Sianfu Vicarius, tum Noster apostolicus Delegatus in Sinis; Nos, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide praepositi sunt, omnibus rei momentis attente perpensis, haec quae sequuntur decernenda censemus. Nimirum motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, praeter territorium quo iam praefecturam apostolicam de Sanyüan nuperrime constituimus, a vicariatu apostolico de Sianfu aliud quoque distrahimus seu separamus territorium, quod e duodecim sequentibus sub-praefecturis civilibus constat, nempe: de Tungchow, Hangcheng, Tengcheng, Peishui, Pucheng, Chaoyi, Pinmin, Weinan, Hwachow, Hwayin, Hoyang, Tungkwan. Praefatum vero sicque a vicariatu apostolico de Sianfu separatum territorium, quod ex nunc erigimus in Missionem sui iuris independentem, *de Tungchow* in posterum nuncupandam, Patrum curis ex Ordine Fratrum Minorum ad Nostrum et Sanctae huius Sedis beneplacitum in Domino committimus.

Haec edicimus, statuimusque, decernentes praesentes Litteras firmas validas atque efficaces semper exstare et permanere, suosque plenos atque

integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, seu spectare poterunt, plenissime suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, atque irritum ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die III mensis Novembris anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

VIII

EUPHRASIANUM TEMPLUM B. M. V. SIDERIBUS RECEPTAE, CATHEDRALE DIOECESIS PARENTINAE, BASILICAE MINORIS HONORIBUS DECORATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Gratum Nobis vehementer est quod, vestigiis Decessores Nostri secuti, data occasione votis concedimus Episcoporum qui Nos rogant ut decori provideamus templorum, quae inter eorum dioecesium fines ob historicas memorias atque artis ornamenta valde conspicua sint. Libenter equidem hac de causa litteras accepimus venerabilis fratris Parentinorum Episcopi, qui enixas Nobis preces adhibuit ut cathedrale templum Euphrasianum Deiparae Virginis in caelum assumptae in honorem Deo dicatum, titulo ac dignitate Basilicae minoris honestemus. Notum est enim apud omnes et pervulgatum, sacrum aedificium ipsum, saeculo sexto ab Incarnatione Domini stylo basilicali exstructum, architecturae arte, tesseris musivis atque picturae operibus magnificentissime enitere, et ab Euphrasio Episcopo Parentino fundatore suum vulgo nomen habere. Comperimus vero ab ipso hodierno antistite Parentino christifideles frequentes adstare sacris functionibus, quae peraguntur pie devoteque in templo eodem, cura praesertim canonicorum Capituli quod in Cathedrali constitutum est. Nil mirum itaque si christifideles quoque e civitate ac dioecesi Parentina una cum clero valde exoptent ut memoratum sacrum patriae civitatis aedificium ad Basilicae minoris honorem evehamus. Quae cum ita sint, ad maiorem Dei gloriam, ad pietatis christianae incrementum atque ad dioecesis Parentinae decus augendum, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Congregationi praepositis Sacrorum Rituum, apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum vi perpetuumque in modum, Euphrasianum templum cathedrale Beatae Mariae Virginis in caelum assumptae, in civitate

ac dioecesi Parentina positum, ad titulum ac dignitatem Basilicae minoris evehimus, cum omnibus honorificentiis ac privilegiis quae iuxta morem ac decreta Sacrae Rituum Congregationis Basilicis minoribus competant. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXV mensis Novembris anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

IX

TEMPLUM B. M. V. HUMILITATIS IN CIVITATE PISTORIENSI, BASILICAE MINORIS TITULO ET PRIVILEGIIS HONESTATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Inter sacras aedes quibus civitas Pistoriensis decoratur, religione, cultu, magnificentia et artis operibus eminet templum intra moenia ipsius civitatis Deo omnipotenti in honorem Humilitatis Deiparae Virginis Mariae dicatum. Cuius quidem Beatae Mariae Virginis imago summa populi veneratione colitur in eodem templo quod anno Domini MDLXXXIII sollemniter consecratum et sacra supellectili, plurimis Sanctorum reliquiis, sufficienti clero ad sacras functiones ea quae par est sollemnitate rite peragendas ditatum, decorum exstat sicut artis ita fidei et christianae pietatis monumentum. Quare venerabilis frater Gabriel Vettori, Pistoriensium et Pratensium Episcopus, nec non municipes, Capitulum cathedrale, universus ordo et populus Pistoriensis supplices Nobis porrexerunt preces, ut praefatam ecclesiam titulo et dignitate Basilicae minoris decorare dignaremur. Nos vero, quibus nihil iucundius nihilque magis acceptum quam Beatissimae Virginis et Matris nostrae Mariae honorem quomodocumque promovere, admotas Nobis preces exaudire libenti animo statuimus. Quapropter, audito dilecto filio Nostro Camillo Sacrae Romanae Ecclesiae Cardinali Laurenti Sacrae Rituum Congregationi Praefecto, omnibus rei momentis attente perpensis, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi perpetuumque in mo-

dum, ecclesiam pistoriensem Humilitati Beatae Mariae Virginis dicatam, Basilicae minoris titulo cum privilegiis et honorificentiis, quae iuxta Apostolicas dispositiones huic titulo competunt, cohonestamus et condecoramus.

Haec edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinet, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die VIII mensis Decembris anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri decimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

X

AMPLIANTUR INDULGENTIAE CONCESSAE PRO VISITATIONE SSMI EUCHARISTIAE SACRAMENTI.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Litteris Nostris « Caritate Christi » nuperrime editis christifideles omnes ad scelerum hominum expiandorum studium peculiaribus piis exercitiis die Divini Cordis sacra peragendis, circum altaria provolutos Redemptorem nostrum Iesum Christum sub Sacramenti velis delitescentem venerantes, instantissime excitavimus. Iure meritoque propterea, Conventus Eucharistici internationalis, qui Dublinensi in civitate proxime celebrabitur, occasionem nacti, ut christifideles, expiabilibus huiusmodi piaculis omne suum studium devotionemque conferant in illud Cor Sacratissimum, a quo magnum Eucharistiae Sacramentum manavit, indulgentias quas rec. mem. Decessor Noster Pius Pp. IX, suis sub anulo Piscatoris Litteris, die XV mensis Septembris an. MDCCCLXXVI christifidelibus Augustum Sacramentum devote visitantibus largitus est: Nos, pro benignitate Nostra, nunc ampliandas censemus. Conlatis igitur consiliis cum dilecto filio Nostro Laurentio titulo Sancti Pancratii presbytero Cardinali Lauri, Sanctae Romanae Ecclesiae Poenitentiario Maiore, quem Nostrum etiam mittimus Legatum ad eundem Dublinensem Conventum, praesentium Apostolicarum Litterarum tenore, de omnipotentis Dei misericordia et beatorum Eius apostolorum Petri ac Pauli auctoritate confisi, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus, corde saltem contritis, quoties ipsi ubique terrarum Sanctissimum Eucharistiae Sacra-

mentum devote visitaverint ac quinque *Pater*, *Ave* et *Gloria* recitaverint, addita quoque unius *Pater*, *Ave* et *Gloria* ad mentem Nostram sive Summi Pontificis pro tempore exsistentis recitatione, *decem annos* de iniunctis eis, seu alias quomodolibet debitis poenitentiis, in forma Ecclesiae consueta, relaxamus; *plenariam* vero omnium peccatorum suorum *indulgentiam* et remissionem misericorditer in Domino largimur, semel in hebdomada lucrandam, iisdem christifidelibus vere poenitentibus et confessis ac sacra Communione refectis, qui ipsam Augusti Sacramenti visitationem per integram hebdomadam peregerint, ibique, ut supra, oraverint. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris die III mensis Iunii Sacratissimo Iesu Cordi sacro, anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status*.

EPISTOLAE

I

AD EMUM P. D. IULIUM TIT. S. MARIAE SUPRA MINERVAM S. R. E. PRESBYTERUM CARDINALEM SERAFINI EUMDEMQUE SACRAE CONGREGATIONIS CONCILII PRAEFECTUM, XXV APPETENTE NATALI EPISCOPATUS EIUS.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Tantus est splendor in sacro episcopali honore, tanta in plenitudine sacerdotii dignitas, ut haec inter maxima Dei beneficia reponenda videantur. Recte igitur peropportuneque agunt tot amici fideles, memoresque tui alumni, qui hodie de tanto beneficio, tibi viginti quinque ante annos divinitus conlato, tecum libenti animo laetantur, et meritas Deo gratias habere, et vota suscipere pro tua incolumitate aeque omnes gestientes. Nulla enim, tam longo temporis spatio, « particula boni doni » te unquam praeteriit; immo vero, postquam summo auctus es sacerdotio, ardentiore quoque studio omnem curam operamque tuam ad bonum animarum Ecclesiaeque gloriam ultro contulisti. Quanta profecto enituit prudentia tua in Nostro Seminario Pio antea regendo, et postea in studiis ipsius Athenaei Seminarii Nostri Romani tam diu moderandis! quanta pariter vis et perspicacia in sacra Theologia tradenda! quantum vero consilii in pluribus dioecesibus clericorumque Semi-

nariis visendis, inque sodalitate mulierum catholicarum tuenda atque provehenda! quanta denique industria ac diligentia in variis gravibusque muneribus Romanae Curiae persolvendis! Quare illud affirmare non dubitamus « in omnibus teipsum exemplum bonorum operum » praebuisse. Licet ergo pluries tibi Nostram pro tantis meritis existimationem et benevolentiam declaraverimus, praesertim quum te praeclara purpura Romana decoravimus, ac Sacrae Congregationi Concilii eundem praefecimus, hodiernam tamen faustitatem tuam augere cupientes, et tibi gratulationem Nostram maximam significamus, et communem laetitiam Nostra participatione publica cumulamus. Fruere igitur, dilecte fili Noster, pia ac memori tuorum voluntate, fruere praeterea votis ominibusque communis omnium Patris, qui a benignissimo Deo multa prece efflagitat, ut ipse Ecclesiae serveris quam diutissime incolumis et caelestibus donis copiisque affluere et abundare possis. Horum interea donorum conciliatrix, eademque praecipuae caritatis Nostrae testis sit apostolica benedictio, quam tibi, dilecte fili Noster, cunctis familiaribus carissimisque tuis peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXII mensis Maii, in festo Ssmae Trinitatis, anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

PIUS PP. XI

II

AD EMUM P. D. MICHAELEM S. R. E. CARDINALEM LEGA, EPISCOPUM TUSCULANUM, QUEM LEGATUM MITTIT PATAVIUM AD ANTONIANA SOLEMNIA.

PIUS PP. XI

Venerabilis frater Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Nosti profecto Nos superiore iam anno, epistola apostolica « Antoniana sollemnia » die I mensis Martii data ad venerabilem fratrem Patavii Episcopum, diserte satis de sollemnibus egisse, quae, anno septingentesimo exeunte ex quo Patavinus Thaumaturgus ex hac mortali vita ad caelum evolavit, publicis pietatis laetitiaeque significationibus celebrandae exspectabantur. In qua quidem epistola, pro apostolico munere, quo fungimur, haud praetermisimus et singulares virtutum laudes inlustrare, quibus Franciscalis hoc familiae decus in caelitum choro renidet, et ad eas communi omnium contentione imitandas paterno animo adhortari. Nosti praeterea Nos Ipsos, praecipuis saltem habendis celebrationibus quodam modo adesse cupientes, consilium te Legatum Nostrum mittendi susceptum ex rerum adiunctis

exsequi non potuisse. Quum autem hoc anno novus festorum ordo in honorem Sancti Antonii proxime incipiat, oblatam amplectimur occasionem, ut propositum Nostrum ad effectum adducatur. Te igitur, venerabilis frater Noster, qui ex credito munere Franciscalis Ordinis patronus iure meritoque haberis, hisce litteris Legatum Nostrum mittimus, qui Patavium opportuno tempore concedens praecipuis ibidem caerimoniis nomine et auctoritate Nostra praesis, reddasque colloquio tuo romanaeque purpurae splendore horum sollemnium exitum feliciorem. Idque eo libentius facimus, quod Ipsi modo per Nostrum in Italia Nuntium possessionem cepimus augustissimae istius Basilicae, in qua Sancti Antonii exuviae pie religioseque asservantur, ceterarumque aedium ad Basilicam pertinentium, quae vi Conventionum Lateranensium in ius dicionemque Apostolicae Sedis transferendae erant. Fidenter itaque ingredere in Nostras aedes sacras, Nostramque gerens personam, paterna vota animique sensa luculenter interpretare. Interea ut omnia prospere feliciterque succedant a Deo instanter deprecati, secundi rei exitus conciliatricem, peculiarisque caritatis Nostrae testem tibi, venerabilis frater Noster, iis omnibus, qui sollemnibus intererunt, cunctoque praesertim Ordini Seraphico et universae dioecesi Patavinae apostolicam benedictionem peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXVII mensis Maii, anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

PIUS PP. XI

III

AD EM̃UM P. D. LAURENTIUM TIT. S. PANCRATII S. R. E. PRESBYTERUM CARDINALEM LAURI EUNDEMQUE POENITENTIARIUM MAIOREM, QUEM MITTIT LEGATUM SUUM AD CONVENTUM EUCHARISTICUM EX OMNIBUS GENTIBUS DUBLINI CELEBRANDUM.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Virentem « Sanctorum Insulam » heroumque altricem Hiberniam scimus iam pridem miro animorum ardore et studio Conventum ex omnibus gentibus Eucharisticum apparare, eiusque sedem electam, civitatem principem Dublinensem, omni pompa splendidisque instruere ornatibus ad sollemnia Augusti Sacramenti amplissime celebranda. Neque tempus ad « Mysterium Fidei » publice magnificeque inlustrandum magis idoneum aptiusque eligi poterat, hoc anno scilicet vertente millesimo quingentesimo, ex quo Hibernia ipsa ad Christi fidem feliciter se convertit. Iure autem optimo cunctus

catholicorum orbis ovantibus hodie coniungitur Hibernis, quorum maiores in tot Europae regiones, in Americam superiorem, in partes Africae meridianas, in remotas quoque Australiae Novaeque Zelandae plagas primo avitam religionem induxere, deinde latissime propagavere. Quod si ingens consideratur numerus ecclesiarum, quae fere sunt octingentae, Sancto Patricio ubicumque dicatae, ubi cum sacrosancto Christi Corpore catholica fides conservatur ac fovetur, recte quidem de Hibernis, sicut de primis fidei nostrae praeconibus, affirmare licet: « In omnem terram exivit sonus eorum» (*Rom.*, X, 18; Ps. XVIII, 5). At vero, tum maxime Hibernorum religio atque virtus enituit, quum illa exarsit catholicorum vexatio, quae per plura saecula in saeviendo non cessavit. Quot igitur nunc exstant Hibernis laetitiae caussae gratesque immortales Deo persolvendi! Fuerunt quidem funesti illi dies, quum templa ac delubra catholicis ablata dissidentibus traderentur; quum caelestis Hostia in atris montium speluncis, in silvis, in paludibus convallium, in latebris quibuslibet clam trepidanterque immolaretur; quum sacerdotibus et pastoribus animarum in exilium pulsis, laici quoque fideles possessione bonorum et filiorum institutione interdicerentur. Illa miseranda tempestate omnes quidem Hiberni fortitudine et constantia summa quoscumque perferre casus maluerunt, quam patrum religionem deserere et ab antiqua fide erga Apostolicam Sedem vel minimum discedere: « Haec est victoria, quae vincit mundum, fides nostra » (*I Ioan.*, V, 4). Nunc vero luce palam et in propatulo Hibernis licet Sacrum facere, Eucharisticum Regem per triumphum circumducere, plaudentique populo magnificentissime offerre. Si autem tota christianorum consociatio Hibernorum laetitiam participare gestit, eademque per pia ac frequentia peregrinorum agmina sollemnibus eorum interesse cupit ac paratur, Nos in primis maximo afficimur gaudio et Congressui Eucharistico universali praesentes aliquo modo esse exoptamus. Novimus enim quanta Hiberni coniunctione huic Petri Cathedrae devincti usque superque exstiterint; novimus quanta iidem veneratione, quam dulci et eximia caritate Petri successores colere et diligere consueverint. Quapropter, ut Nos proximis catholicorum coetibus praeesse et adstare possimus, te, dilecte fili Noster, qui olim in Collegio Urbano de Propaganda Fide sacram docens Theologiam tot Hiberniae alumnos tibi conciliasti, Legatum Nostrum hisce litteris deligimus, qui sacris caeremoniis nomine et auctoritate Nostra praesis, paterna animi Nostri vota et omina aperte declaraturus. Significare velis, perlibenter Nos accepisse cultum erga Augustum Sacramentum apud Hibernos magis magisque ali atque augeri; exhortare eos, ut mores patrum fideliter imitati fidei praecones in loca missionum inducere et adiuvare non desistant; attolle animos eorum, ut, dierum « Missae rupis » numquam obliti, cultum Eucharisticum

tamquam signum fidei et adversus errores propugnaculum proponere et agitare contendant. Quibus votis optatisque Nostris si Hiberni plane responderint, non dubitamus quin uberrimos ipsi percipiant fructus, non modo ad incrementum catholici nominis, verum ad civilem quoque illustris eorum nationis progressionem et gloriam. Neque Hibernos tantummodo alloqueris, sed universos undique terrarum in unum conventuros, ut, conspirantibus animis precibusque ad Deum coniunctis, sicut pluries recenterque monuimus, tot mala humano generi impendentia arceantur, et, in tanta gentium diffidentia ac discordia, fiat tandem aliquando una eademque voluntas. Dum autem caelestia huiusmodi pacis et caritatis dona congressioni isti a Deo clementissimo ominamur, tibi, dilecte fili Noster, itemque venerabili fratri Archiepiscopo Dublinensi, ceterisque Hiberniae Praesulibus, nec non Episcopis filiisque universis, qui Conventui Eucharistico adfuturi sunt, apostolicam benedictionem effusa caritate impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXVI mensis Maii, in festo Sacratissimi Corporis Christi, anno MDCCCCXXXII, Pontificatus Nostri undecimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

I

DECRETUM

DAMNANTUR OPERA ALAFRIDI LOISY

Feria IV, die 1 Iunii 1932

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, Emi ac Revmi Domini Cardinales, rebus fidei ac morum tutandis praepositi, praehabito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt opus quod inscribitur:

ALFRED LOISY, *Mémoires pour servir à l'histoire religieuse de notre temps*. Paris, Emile Nourry, éditeur, 1930-1931.

Iidem Emi ac Revmi Patres damnanda pariter et in Indicem librorum prohibitorum inserenda decreverunt *Opera omnia* eiusdem Auctoris, quae hactenus damnata non fuerunt.

Et sequenti Feria V, die 2 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI, in solita Audientia R. P. D. Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit.

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, die 25 Iunii 1932.

A. Subrizi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

L. ✠ S.

II

DECRETUM

DAMNATUR LIBER SALVATORIS PAGLIONICA

Feria IV, die 22 Iunii 1932

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, Emi ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei et morum tutandis praepositi, praehabito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum qui inscribitur:

SALVATORE PAGLIONICA, *Compendio di economia politica e nozioni di diritto*. Padova, Istituto delle Edizioni Accademiche, 1932.

Et sequenti Feria V, die 23 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI, in solita audientia R. P. D. Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit.

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, die 25 Iunii 1932.

A. Subrizi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

L. ✠ S.

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

14 Maii 1932. — Cathedrali Ecclesiae Astensi, praefecit R. P. D. Humbertum Rossi, hactenus Episcopum Segusiensem.

20 Maii. — Cathedrali Ecclesiae Montis Pessulani, R. D. Gabrielem Brunhes, professorem in Seminario maiore Divionensi.

21 Maii. — Metropolitanae Ecclesiae Friburgensi, R. P. D. Conradum Gröber, hactenus Episcopum Misnensem.

24 Maii. — Episcopali titulari Ecclesiae Cardicensi, R. P. Ludovicum Lapierre, e Societate pro Missionibus exteris provinciae Quebecensis, quem constituit Vicarium Apostolicum de Sze-ping-kai.

10 Iunii. — Cathedrali Ecclesiae Calgariensi, R. D. Petrum Ioseph Monahan, parochum in oppido *Fort William*, dioecesis S. Mariae Ormensis.

10 Iunii. — Titulari episcopali Ecclesiae Lamenae, R. D. Eduardum Myers, Antistitem Urbanum et rectorem Seminarii archidioecesis Westmonasteriensis, quem deputavit Auxiliarem Emi P. D. Francisci Cardinalis Bourne, Archiepiscopi Westmonasteriensis.

14 Iunii. — Titulari episcopali Ecclesiae Cotennensi, R. P. Eugenium Artaraz Emaldi, O. P., quem constituit Vicarium Apostolicum de Bac Ninh.

— Titulari episcopali Ecclesiae Zaparenae, R. P. Pacificum Iulium Vanni, O. F. M., quem constituit Vicarium Apostolicum de Sianfu.

— Titulari episcopali Ecclesiae Turuzitanae, R. P. Maturinum Le Mailloux, e Congreg. S. Spiritus, Vicarium Apostolicum de Douala.

— Titulari episcopali Ecclesiae Germanicopolitanae, R. P. Franciscum Joosten, e Congregatione Cordis Immaculati Mariae, quem constituit Vicarium Apostolicum de Tatungfu.

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

I

DE ORDINE BASILIANO S. IOSAPHAT

DECRETUM

Quinquagesimo exeunte anno, ex quo Summus Pontifex Leo XIII, f. r., Apostolicas Litteras *Singulare praesidium* die 12 Maii 1882 dabat, de Ordine S. Basilii Magni reformando, Sacrae huic Congregationi visum est opportunum, huiusmodi reformationem, per quinquaginta annos sedulo ac fidenter deductam, non tantum publici laudis testimonio cohonestare, sed etiam quodammodo perficere et sancire.

Divina enim ope fretus, Ordo S. Basilii Magni ruthenae nationis, religioso spiritu fervens ac vitam monasticam in exemplum agens, uberes attulit fructus; in pluribus siquidem et dissitis regionibus, hisce postremis temporibus, monasteriis erectis, animarum saluti procurandae, rudibus evangelizandis, fidei catholicae strenue tuendae, studiis provehendis sedulam semper contulit operam: necessitatibus praeterea ac temporum adiunctis consulens, saluberrima accepit incrementa.

His omnibus rebus rationibusque gavisa et aucta est illa rutheni ritus Ecclesia, una cum clero ac fidelibus suis, qui, in Europae et Americae regionibus, nedum in Galitia diffusi, erga hunc Ordinem S. Basilii, suae gentis decus, gratum fovent atque testantur animum.

Quo igitur hodierna Ordinis S. Basilii conditio firmetur, adeoque magis usque in bonum animarum provehatur, haec Sacra Congregatio, praesentibus litteris, quibus ea etiam quae nuperrime sunt statuta colliguntur ac rata habentur, decernit:

I. Ut Ordini S. Basilii Magni, ruthenae nationis, nomen hoc, rerum adiunctis sane aptius, tribuatur, seu *Ordo Basilianus S. Iosaphat*;

II. Ut Capitulum generale, anno elapso habitum, quo Revmus P. Dionisius Tkatschuk, Moderator generalis, seu Archimandrita, est electus, ratum habeatur;

III. Ut Curia generalicia Romam transferatur, atque in aedibus veteris Pontificii Collegii Rutheni ad Ss. Sergii et Bacchi constituatur;

IV. Ut in Urbe pariter iisdemque in aedibus ephebeum condatur alumnis huius Ordinis Basiliani, e quacumque regione selectis, ad studia philosophica ac theologica instituendis;

V. Ut Basilianus Ordo S. Iosaphat in tres provincias recens erectas, constitutus declaretur, seu: 1ª Galitiae, 2ª S. Nicolai, 3ª Americo-Canadensis, quibus additur Vice-provincia Americae Meridionalis.

Quae omnia Ssmus D. N. Pius divina Providentia Pp. XI rata habere ac confirmare dignatus est.

Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Orientalis, die 12 Maii 1932.

A. Card. Sincero, *a Secretis.*

L. ✠ S.

H. I. Cicognani, *Adsessor.*

II

PROVISIO ECCLESIAE

Decreto Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali diei 3 Maii a. 1932 Ssmus D. N. Pius, div. Prov. Papa XI, dignatus est praeficere cathedrali Ecclesiae Munkacsiensi, graeco-rutheni ritus, R. D. Alexandrum Stoyka, canonicum Capituli cathedralis ac Vicarium capitularem eiusdem dioecesis.

III

APPROBATIO

Ssmus Dñus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, decreto Sacrae Congregationis Orientalis, die 11 Iunii 1932, Congregationem Sororum Armenarum ab Immaculata B. M. V. Conceptione, definitive approbavit, Constitutiones vero eiusdem ad septennium, experimenti gratia.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

I

DECRETUM

DE GRATIARUM ET OBLATIONUM IN PIIS EPHEMERIDIBUS EVULGATIONE

Vulgantur copiosius in dies, praesertim penes celebriora Orbis sanctuaria, piae ephemerides eo consilio concinnatae, ut res ibidem gestae referantur, atque fidelium pietas erga caelestes Patronos, quorum sub nomine inscribuntur, peculiariter foveatur. Inter relata autem locum habere solet

enarratio gratiarum vel caelestium beneficiorum, quae eorumdem Sanctorum patrocinio a fidelibus impetrata perhibentur, addita, ut plurimum, stipis hanc ob causam corrogatae adnotatione.

Verum, si finis ob quem et commentarii eduntur et oblationes colliguntur, incrementum videlicet devotionis in Sanctos, aedium sacrarum exstructio et decor, operum caritatis fundatio, laude dignus in se sit, ratio tamen, qua haud raro beneficia caelestia referuntur accepta, inepto nempe sermone et absque ullo authenticitatis signo, probari nequit, praecipue si perpendatur in narratis acceptum beneficium ita cum oblata pecunia saepe connecti, ut alterum ab altero pendere videatur. Quod quidem, cum turpis lucri speciem praeseferre facile queat, occasionem saltem praebere potest admirationis iis potissimum, qui praeiudicatis opinionibus adversus catholicum cultum sunt imbuti.

Ad haec igitur incommoda praecavenda, haec Sacra Congregatio Concilii, consiliis initis cum Sacra Congregatione de Religiosis, atque Ssmo Dño Pio Pp. XI probante, Ordinarios locorum Superioresque religiosorum maiores monendos censet:

I. Ut praescripta canonum 1261 et 1386 Codicis iuris canonici sedulo servari iubeant, abusus compescendo.

II. Ut praeviae censurae ecclesiasticae, ad normam eiusdem canonis 1386, scripta harum ephemeridum rite accurateque submittant, atque ipsorum onerata conscientia, facultatem easdem edendi ne faciant, nisi praehabita peculiaris Censoris ex officio, ad praescriptum Encyclicae *Pascendi* Pii Pp. X, diei 8 Septembris 1907, favente sententia, eaque singulis vicibus scripto danda. Caveat itaque Censor ut enarrata, quae sub gratiarum nomine exhibentur, ea praeseferant credibilitatis signa ut, omnibus prudenter perpensis, fidem mereri possint, atque insuper ut omnis inter gratiam obtentam et eleemosynam oblatam vel minima connexionis suspicio exsulet.

III. Ut huius generis narrationes, his praescriptis non congruentes, nonnisi sub generica indicatione gratiae acceptae et absque ulla facti expositione in vulgus edi permittant.

Quae si diligenter observentur, finem in quem intendunt, piae, quas commemoravimus, ephemerides assequentur, nec quidquam in iis reprehendere licebit, quod a christiana pietate sit absonum.

Datum Romae, die 7 mensis Iunii anno 1932.

I. Card. Serafini, *Praefectus.*

L. ✠ S.

I. Bruno, *Secretarius.*

II

DISPOSIZIONI

CIRCA LE CONFERENZE EPISCOPALI IN ITALIA

Il Codice di diritto canonico, al canone 292 § 1, prescrive: «Nisi aliter pro peculiaribus locis a Sede Apostolica provisum fuerit, Metropolita, eoque deficiente, antiquior e Suffraganeis ad normam can. 284, curet ut Ordinarii locorum, saltem quinto quoque anno, stato tempore apud Metropolitam aliumve Episcopum comprovincialem conveniant, ut, collatis consiliis, videant quaenam in dioecesibus agenda sint ut bonum religionis promoveatur, eaque praeparent de quibus in futuro Concilio provinciali erit agendum».

Per quanto riguarda l'Italia, già la Congregazione dei VV. e RR. con Circolare del 24 Agosto 1889, dopo di aver ricordato che tali Conferenze vigevano fin dal 1849 in parecchie regioni d'Italia, ne fissava lo scopo, e ne approvava e disciplinava la regolare celebrazione, raggruppando tutto l'episcopato italiano in apposite regioni ecclesiastiche. E nell'articolo II disponeva che: «in ciascuna delle mentovate regioni procureranno i Vescovi di convenire insieme almeno una volta l'anno per appianare e risolvere con mutuo consiglio le difficoltà che incontrano nel governo delle rispettive diocesi, per promuovere in tutto la regolarità e uniformità della ecclesiastica disciplina, e per emettere, ove le circostanze lo richiedessero, atti collettivi di qualsiasi specie».

Pubblicato il Codice di diritto canonico, e sorto il dubbio se tale prescrizione dovesse ritenersi abrogata dal surriferito canone 292, la Sacra Congregazione Concistoriale con Circolare del 22 Marzo 1919, a complemento del decreto del 15 Febbraio 1919 (*Acta A. S.*, vol. XI, pag. 72, 175), in cui si stabiliva una nuova circoscrizione regionale per la celebrazione dei Concilii provinciali, dichiarava che la disposizione precedente non veniva affatto infirmata dal canone 292 § 1 del Codice canonico, ed aggiungeva: «Rimane quindi fermo che le Conferenze episcopali per regioni debbono continuare a tenersi in Italia, ogni anno. E tale è la mente di Sua Santità Benedetto Pp. XV che viene comunicata ai Rmi Ordinarii d'Italia per la sua piena osservanza».

Di quanta opportunità ed utilità siano le dette Conferenze nelle regioni dove sono regolarmente convocate, risulta dalle relazioni pervenute a questa Sacra Congregazione del Concilio. Ma, perchè in cosa di tanta importanza si abbia uniformità di disciplina, questa stessa Congregazione, con la sovrana approvazione di Sua Santità Pio Pp. XI, ritiene necessario

richiamare l'attenzione degli Eccmi Ordinari d'Italia su l'esatta osservanza delle predette disposizioni.

Pertanto l'Ordinario presidente delle Conferenze curerà:

1) che queste si convochino regolarmente, ogni anno, nelle singole regioni ecclesiastiche;

2) che le deliberazioni prese in dette Conferenze siano rimesse, in tempo opportuno, per il relativo esame a questa Sacra Congregazione del Concilio, in conformità del canone 250 § 4: « Ad eandem pertinent ea omnia quae ad Conciliorum celebrationem atque ad Episcoporum coetus seu conferentias referuntur, extra loca quae subsunt Congregationi de Propaganda Fide ».

Sarà poi cura di questa Sacra Congregazione, ad esame compiuto, comunicare allo stesso Ordinario presidente le osservazioni e decisioni del caso.

Roma, 21 Giugno 1932.

G. Card. Serafini, *Prefetto.*

L. ✠ S.

G. Bruno, *Segretario.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

NOMINATIONES

Brevibus Apostolicis renunciati sunt:

18 Ianuarii 1932. — R. P. D. Georgius Weld, S. I., electus episcopus tit. Mallotanus, *Vicarius Apostolicus Guyanae anglicae.*

28 Ianuarii. — R. P. D. Alphonsus M. Ferroni, ex Ordine Frat. Minorum, electus episcopus tit. Aspendensis, *Vicarius Apostolicus de Laohokow.*

23 Martii. — R. P. D. Ioannes Heffernan, e Congregatione Spiritus Sancti electus Episcopus titularis Uziparitanus, *Vicarius Apostolicus Zanzibarensis.*

24 Martii. — R. P. D. Eduardus Michaud, Episcopus titularis Zabitanus, hactenus Vicarius Apostolicus Taborensis, *Coadiutor* cum iure futurae successionis R. P. D. Henrici Streicher, *Vicarii Apostolici Ugandensis.*

25 Martii. — R. P. D. Ioannes D'Hemptinne, e Congr. Ottiliensi O. S. B., Episcopus titularis electus Milevitanus, *Vicarius Apostolicus Katangensis.*

2 Maii. — R. P. D. Paulus Audren, e Societati Parisiensi Missionum ad exteros, electus Episcopus titularis Pomariensis, *Coadiutor* cum iure

futurae successionis R. P. D. Caroli de Gorostarzu, *Vicarii Apostolici de Yunnanfu.*

7 Maii 1932. — R. P. D. Iulianus M. (Amadaeus), Nouailles, e Congregatione SS. Cordium, de Picpus, Episcopus titularis electus Furnitanus, *Vicarius Apostolicus Insularum Tahiti.*

21 Iunii. — R. P. D. Ludovicus de Cooman, Episcopus tit. Thaciae Montanae, hactenus Coadiutor R. P. D. Ioannis Marcou, Vicarii Ap. de Phat Diem, *Vicarius Apostolicus de Than Hoa.*

— R. P. D. Ludovicus Adelmarus Lapierre, e Societate Quebecensi missionum ad exteros (de Pont Viau), Episcopus titularis electus Cardicensis, *Vicarius Apostolicus de Szepingkai.*

— R. P. D. Franciscus Joosten, e Congr. Imm. Cordis B. M. V., de Scheut, electus Episcopus tit. Germanicopolitanus, *Vicarius Apostolicus de Tatungfu.*

— R. P. D. Iulius (Pacificus) Vanni, O. F. M., Episcopus titularis electus Zaparenus, *Vicarius Apostolicus de Sianfu.*

— R. P. D. Maturinus M. Le Mailloux, e Congregatione Spiritus Sancti, Episcopus titulari electus Turuzitanus, *Vicarius Apostolicus de Douala.*

— R. P. D. Eugenius Artaraz Emaldi, O. P., Episcopus titularis electus Cotennensis, *Vicarius Apostolicus de Bac-Ninh.*

Successivis ut infra decretis Sacrum Consilium christiano nomine propagando, renunciavit ad suum beneplacitum:

15 Maii 1932. — R. P. Callistum Lopinot (a Geispolsheim), Ord. Fr. Minorum Cappuccinorum, *Praefectum Apostolicum Insularum Mayottae, Nossibeae et Comoranae.*

18 Maii. — R. P. Bernardum Visser, e Missionariis SS. Cordis, *Praefectum Apostolicum de Poewoekerto.*

24 Maii. — R. P. Petrum Tch'eng, e clero indigena vicariatus ap. de Luanfu, *Praefectum Apostolicum de Hung-tung.*

27 Maii. — R. P. Iacobum Hubertum Goumans, Ord. Crucigerorum, *Praefectum Apostolicum de Bandoeng.*

4 Iunii. — R. P. Fulgentium Pasini, O. F. M., *Praefectum Apostolicum de Sanyüan.*

10 Iunii. — R. P. Ambrosium Pinger, O. F. M., *Praefectum Apostolicum de Changtien.*

— R. P. Raphaelem Cazzanelli, O. F. M., *Praefectum Apostolicum de Hwangchow.*

14 Iunii. — R. P. Ioannem Tchang, e clero indigena vicariatus apost. de Sianfu, *Praefectum Apostolicum de Chouchich.*

Item eadem Sacra Congregatio datis decretis renunciavit: die 30 Octobris 1931, R. P. D. Gregorium Rożman, Episcopum Labacensem, Praesidem pro Iugoslavia Piae Unionis Cleri a missionibus; et 26 Februarii 1932, R. P. D. Ioannem Rodriguez Villenueve, Archiepiscopum Quebecensem, Praesidem pro Canada eiusdem Piae Unionis.

Decretis autem diei 2 Iunii 1932, designavit in Secretarium generalem Pontificii Operis a Propagatione Fidei, R. D. Francum Carminati; et die 8 Iunii 1932, in Praesidem nationalem eiusdem Pontificii Operis in Peruvia, R. P. D. Franciscum Cheesman, O. F. M.

II

DESIGNATIO

Ad normam can. 1594 § 2 Codicis iuris canonici, R. P. D. Archiepiscopus Scodrensis designavit pro appellationibus curiam archidioecesanam Dyrrhachiensem; quam designationem Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI in audientia diei 18 Februarii 1932 ratam habere dignatus est.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

LUCEN. IN ITALIA

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVI DEI ANTONII MARIAE PUCCI SACERDOTIS PROFESSI ORDINIS SERVORUM B. M. V.

SUPER DUBIO

An sit signanda Commissio introductionis causae in casu et ad effectum de quo agitur.

Beata Maria Virgo « caelestis Domina, Ordinem Servorum suorum Ardingo Episcopo Florentino sub specie ostendit vitis pulcherrimae in Monte Senario plantatae, ramos septem gestantis, ramos honoris et gratiae in altum se protendentes, palmitibus onustos: quam vitem Virgo Maria amabiliter manu tangebat. Et S. Petro Martyri O. P. ostendit Ordinem Servorum suorum sub specie amoenissimi viridarii, in eodem monte siti, in quo consiti erant venustissimi et flagrantissimi flores omnigeni, in quorum aspectu caelestis Regina valde laetabatur ». [1]

Inter hos mystici huius viridarii flores Servus Dei Antonius Maria Pucci, est accensendus. Ex Augustino Pucci et Maria Oliva Macchi, piis honestisque coniugibus, in oppidulo *Poggiole di Vernio* Pistorien. dioecesis, die 16 Aprilis

[1] Ex litt. postulatoriis R. P. A. Moore, Prioris gen. O. S. M.

a. Domini 1819 ortus est infans, cui sacrum baptisma eodem die collatum fuit nomenque Eustachii inditum. Hic die 15 Septembris mensis anno 1823 ab Episcopo Pistorien. Francisco Toli sacro chrismate fuit linitus. Pueritiam et adolescentiam sub optimorum parentum disciplina adeo laudabiliter transegit, ut virtutis et pietatis insignia supra aetatem specimina dederit.

Ad sacram synaxim annos natus tredecim admissus fuit. Litterarum rudimenta, latinarum quoque, loci parocho adiuvante didicit, apud quem per totam fere diem versabatur, ut maioribus sive in studiorum disciplina sive in pietate incrementis proficeret.

Decimum octavum annum quum ageret, suadente parocho, et non abnuentibus genitoribus, die 10 Iulii anno Domini 1837 Ordinem Servorum B. M. V. magno sui spiritus gaudio est ingressus. Mutato nomine Eustachii in Antonium Mariam, tirocinium in Florentino conventu Ssmae Annuntiatae peregit, magnaque cum laude die 23 Decembris an. 1838 complevit. Die 31 Maii 1843 sollemnia vota nuncupavit.

Eodem anno sacerdotio est actus. Quatuor post annos ad urbem, cui nomen *Viareggio*, intra Lucen. dioecesis fines, a sui Ordinis moderatoribus missus fuit ut S. Andreae paroeciam regeret, quam usque ad obitum sanctissime gubernavit.

Bonus pastor sese pro ovibus sibi commissis impendebat et superimpendebat, nulli parcens labori, nulli industriae, ut animas Christo lucrifaceret. Omnia vigilantissimi pastoris munia quam diligentissime servavit; hinc a divino verbo praedicando, a catechesi docenda, a sacris confessionibus audiendis, a scandalis evellendis, a pauperibus ab inopia sublevandis, sibi quandoque detractis vestibus, nunquam destitit. Veluti tenerrimus pater, infirmorum curam, morientium praecipue, suscipiebat, ut eos ad sanctam obeundam mortem pararet. Quae erga suas oves caritas, quando cholerica lues in praefatum Vicum Regium annis 1854, 1855 et 1884 saeviit, evidentius enituit.

Conventualis Prioris officium per plures annos ei fuit concreditum: anno autem 1884 provincialis Prior ex obedientia factus: quo munere perfecte fuit functus usque ad annum 1890.

Virtutibus omnibus sive theologalibus sive moralibus enituit. Quapropter magnam sui aestimationem ab omnibus, licet totus in Christo absconditus, sibi comparavit. « Si quis in verbo non offendit, hic perfectus est vir » (Iac., 3, 2). Iamvero ponens ille custodiam ori suo, non modo ab omni vel minima oblocutione se diligenter abstinuit, sed verbis pietatem atque caritatem redolentibus proximum aedificare studebat.

Nec deesse videntur quaedam supernaturalia signa, quae Servi Dei sanctitatem portendunt.

Dum in festo Epiphaniae Domini anno 1892 sacrum celebraret, gravissima pneumonitide fuit correptus. In lectulo decumbens invictum ab oratione spiritum non relaxabat. Sacramentis pientissime susceptis, die 12 Ianuarii animam Deo reddidit, annos natus septuagintatres.

Sanctitatis fama, qua vivens fruebatur, vividior, eo mortuo inclaruit. Vix enim eius mors fuit cognita, scholae, officinae, tabernae in publici luctus testimonium fuerunt clausae, et populus ad eius invisendum cadaver, et reliquias, siquas valuisset, arripiendas turmatim accurrit. Quin immo ipsi municipales magistratus ex condicto coacti eius exuvias, veluti viri optime de re publica meriti, in nova coemeterii ecclesia humari decreverunt. Iusta funebria, effusus licet imber ingrueret, maxima civium pars celebrarunt.

Anno 1922 in Lucensi Curia auctoritate Ordinaria confectus fuit processus super sanctitatis fama, cui additi sunt duo rogatoriales, Senensis et Romanus, ambo anno 1923 conditi. Constitutus quoque fuit *diligentiarum*, quem vocant, processus nempe super scriptis, et die 18 mensis Iunii a. 1930 favorabile ab hac Sacra Congregatione fuit editum decretum. Quum itaque omnia quae a nostris legibus requiruntur essent parata, instante Rmo P. Lotharingo Raffaeli, generali Postulatore Ordinis Servorum B. M. V., in ordinariis Sacrorum Rituum Congregationis comitiis die 12 Aprilis mensis vertentis anni habitis, Emus ac Rmus D. Cardinalis Alexius Henricus Lépicier, causae Ponens seu Relator dubium discutiendum proposuit: *An sit signanda Commissio introductionis causae in casu et ad effectum de quo agitur.* Emi ac Rmi Patres, audita Emi Ponentis relatione, audito quoque Officialium Praelatorum voto in scriptis dato, nec non voce et scripto R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore generali, attentis postulatoriis litteris Emorum ac Rmorum Cardinalium Petri Maffi, Archiepiscopi Pisani, Alfonsi M. Mistrangelo, Archiepiscopi Florentini, Excmorum Antonii Torrini, Archiepiscopi Lucen., Gabrielis Vettori, Episcopi Pistorien. et Praten., et aliorum Episcoporum nec non Prioris generalis O. S. M., Rmorum Capitulorum Florentini, Lucensis et Pistoriensis et aliorum, omnibus perpensis rescribendum censuerunt: *Affirmative seu signandam esse Commissionem introductionis causae, si Sanctissimo placuerit.* Facta autem subsignata die relatione Ssmo D. N. Pio Papae XI a subscripto Cardinali Praefecto, Sanctitas Sua, Sacrae Congregationis rescriptum ratum habens, propria manu Commissionem introductionis causae Fr. Antonii M. Pucci, Sacerdotis professi O. S. M., signare dignata est.

Die 13 Aprilis anno Domini 1932.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA POENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

I

DE INDULGENTIIS « STATIONIBUS » ADNEXIS

DECRETUM

Ut fideles ferventius ac religiosius ad sacras aedes conveniant, ubi, statis anni diebus, prout in Missali Romano designantur, quadragesimali praesertim tempore, statio celebratur, atque ibidem pias recolant Sanctorum, maxime Martyrum, memorias, quorum Reliquiae palam tunc expositae, ad eorum imitandam caritatem, sectanda exempla vehementer animum accendunt, Romani Pontifices, temporum decursu, pro uniuscuiusque pietate indulgentias largiti sunt iis qui stationales, ut vocant, ecclesias, sive in Urbe sive extra Urbem posterius constitutas, frequentent.

Cum vero indulgentiae huiusmodi, variae ac multiplices, minus visae sint uniformes et, quod ad lucrandi modum minus in praesens accommodatae, Ssmus D. N. Pius Pp. XI, quo facilius expeditiusque acquiri possint, in audientia diei 18 Martii p. p., infrascripto Cardinali Poenitentiario Maiori concessa, in unius disciplinae formam eas redigi voluit, benigneque indulsit ut fideles omnes: 1) qui, vere poenitentes, confessi ac sacra Synaxi refecti, ecclesiam stationalem, diebus statutis, devote visitaverint, sacrisque functionibus intererint quae matutinis vel vespertinis horis ibidem ex consuetudine aut ex positiva Ordinariorum praescriptione peragantur, necnon iuxta Summi Pontificis mentem pie oraverint, *plenariam* indulgentiam lucrentur; 2) si vero nulla publica supplicatio in stationali ecclesia locum habuerit, *plenariam* pariter indulgentiam lucrentur suetis conditionibus confessionis et Communionis, recitatis tamen quinquies *Pater, Ave* et *Gloria* coram Ssmo Sacramento, ter *Pater, Ave* et *Gloria* coram ss. Reliquiis venerationi expositis, semel saltem *Pater, Ave* et *Gloria* ad Summi Pontificis intentionem; 3) qui autem stationalis ecclesiae visitationem tantummodo peregerint, recitatis saltem corde contrito supra dictis precibus, consequantur indul-

gentiam *decem annorum*. Praesenti in perpetuum valituro absque ulla Brevis expeditione et contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Sacra Poenitentiaria Apostolica, die 12 Aprilis 1932.

L. Card. Lauri, *Poenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

I. Teodori, *Secretarius.*

II

ARCHICONFRATERNITATI DOCTRINAE CHRISTIANAE ADSCRIPTIS NOVA INDULGENTIA PLENARIA CONCEDITUR.

Die 2 Martii 1932

Sacra Poenitentiaria Apostolica christifidelibus Archiconfraternitati Doctrinae Christianae, in ecclesia S. Mariae de Planctu Urbis canonice erectae, adscriptis benigne concedit *plenariam Indulgentiam* die festo S. Roberti Bellarmino lucrandam, si confessi sacra Synaxi refecti fuerint. Praesenti in perpetuum absque ulla Brevis expeditione valituro. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

L. Card. Lauri, *Poenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

I. Teodori, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Lunedì, 27 Giugno 1932, la Santità di Nostro Signore ha ricevuto in solenne Udienza Sua Eccellenza il Signor Dott. FRANCESCO CHARLES-ROUX, Ambasciatore Straordinario e Plenipotenziario di Francia, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 7 Giugno 1932, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessandro Verde, Ponente della Causa di canonizzazione della Beata Margherita Redi del Sacro Cuore di Gesù, religiosa dell'Ordine delle Carmelitane scalze, si è tenuta la Congregazione *Antipreparatoria,* nella quale dai Revmi Prelati Officiali e dai Consultori teologi, componenti la Sacra Congregazione dei Riti, si è discusso il dubbio sopra due miracoli che si asseriscono da Dio operati per intercessione della stessa Beata, e che vengono proposti per la sua canonizzazione.

Martedì, 14 Giugno 1932, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Revmi Signori Cardinali e col voto dei Rmi Prelati e Consultori teologi, si è tenuta la Congregazione *Preparatoria* dei Sacri Riti, per discutere sopra due miracoli che si asseriscono da Dio operati per intercessione del Beato Andrea Uberto Fournet, Confessore, sacerdote secolare, fondatore della Congregazione delle Figlie della Croce, dette Suore di S. Andrea, miracoli che vengono proposti per la canonizzazione del medesimo Beato.

Martedì, 28 Giugno 1932, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessandro Verde, Ponente della Causa di canonizzazione della Beata Lodovica de Marillac, vedova le Gras, Confondatrice della Società delle Figlie della Carità, si è tenuta la Congregazione *Antipreparatoria,* nella quale, dai Rmi Prelati Officiali e dai Consultori teologi, componenti la Sacra Congregazione dei Riti, si è discusso il dubbio sopra due miracoli che si asseriscono da Dio operati per intercessione della medesima Beata, e che vengono proposti per la sua beatificazione.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

16 Ottobre 1931. S. E. Monsig. Giuseppe Roncalli, Arcivescovo titolare di Areopolis, *Delegato Apostolico in Bulgaria.*

10 Marzo 1932. L'Emo Sig. Cardinale Eugenio Pacelli, *Gran Cancelliere del Pontificio Istituto di Archeologia Cristiana.*

31 » » L'Emo Sig. Cardinale Raffaello Carlo Rossi, *Protettore delle Suore del Patrocinio di S. Giuseppe* (Perugia).

2 Aprile » L'Emo Sig. Cardinale Eugenio Pacelli, *Protettore dell'Ordine dei Recolletti di S. Agostino.*

» » » L'Emo Sig. Cardinale Alessio M. Enrico Lépicier, *Protettore delle Terziarie Domenicane* (Milwaukee).

5 » » L'Emo Sig. Cardinale Giulio Serafini, *Protettore delle Suore Pallottine di Carità* (Roma).

6 » » L'Emo Sig. Cardinale Enrico Gasparri, *Protettore delle Suore della Sacra Famiglia* (Barcellona).

27 » » L'Emo Sig. Cardinale Bonaventura Cerretti, *Protettore dell'Istituto delle Suore del Ssmo Sacramento* (Lafayette).

8 Maggio » L'Emo Sig. Cardinale Bonaventura Cerretti, *Protettore dell'Istituto delle Piccole Suore dell'Operaio* (Lilla).

11 » » L'Emo Sig. Cardinale Tommaso Pio Boggiani, *Protettore della Congregazione delle Terziarie Domenicane di Granata.*

Assistente al Soglio Pontificio:

2 Aprile 1931. S. E. Monsig. Giovanni Battista Morris, Vescovo di Little Rock.

11 Dicembre » S. E. Monsig. Giulio Vittore Pichon, Vescovo di Les Cayes.

Protonotarii Apostolici ad instar participantium:

21 Agosto 1928. Monsig. Giuseppe Maria Taskin, della diocesi di Haarlem.

1 Marzo 1932. Monsig. Sabino Titomanlio, della diocesi di Avellino.

9 » » Monsig. Eugenio Laflamme, dell'archidiocesi di Quebec.

» » » Monsig. Guglielmo Quinn, dell'archidiocesi di Nuova York.

1 Aprile » Monsig. Giovanni Vittore Casanova, della diocesi di Ajaccio.

» » » Monsig. Paolo Maria Boyer, della diocesi di Guadalupa.

6 » » Monsig. Federico Boulliau, della diocesi di Blois.

» » » Monsig. Giovanni Battista Deschamps, della medesima diocesi.

7 » » Monsig. Amleto Cicognani (Roma).

11 » » Monsig. Tommaso Buholzer, della diocesi di Basilea.

12 » » Monsig. Giuseppe Rossini, della diocesi di Faenza.

6 Maggio 1932. Monsig. Teodorico De Angelis, dell'archidiocesi di Benevento.
» » » Monsig. Antonio Teutonico, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Feliciano Cortés, dell'archidiocesi di Messico.
12 » » Monsig. Bruno de Solages, della diocesi di Albi (res. Tolosa).

Prelati Domestici di S. S.:

3 Dicembre 1829. Monsig. Michele Francesco O'Rourke, della dioc. di Scranton.
31 Ottobre 1930. Monsig. Diomede Ulivi, della diocesi di Jași.
» » » Monsig. Marco Glaser, della medesima diocesi.
28 Gennaio 1932. Monsig. Eugenio Jannotta, della diocesi di S. Agata dei Goti.
4 Febbraio » Monsig. Andrea Mahoney, della diocesi di London (Canadà).
» » » Monsig. Pietro Langlois, della medesima diocesi.
20 Febbraio » Monsig. Giovanni Ryan, della diocesi di Killaloc.
24 Marzo » Monsig. Agostino Emery, dell'archidiocesi di Birmingham.
» » » Monsig. Maurizio Ignazio Morrissy, della diocesi di Plymouth.
25 » » Monsig. Nazareno Orlandi, dell'archidiocesi di Siena.
» » » Monsig. Clemente Barbieri, della medesima archidiocesi.
1 Aprile » Monsig. Giovanni Rovella (Roma).
3 » » Monsig. Ernesto Piani, della diocesi di Città di Castello.
7 » » Monsig. Giuseppe Talamo, della diocesi di Policastro.
10 » » Monsig. Giuseppe Murphy. della diocesi di Harbour Grace.
15 » » Monsig. Alfredo Cavagna, dell'archidiocesi di Milano.
» » » Monsig. Ottone Krywald, dell'archidiocesi di Strigonia.
» » » Monsig. Roberto Bednárs, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Stefano Madarász, della mesima archidiocesi.
19 » » Monsig. Mattia Notton, della diocesi di Treviri.
22 » » Monsig. Domenico Acquafredda, della diocesi di Ruvo e Bitonto.
26 » » Mansig. Federico Sargolini, dell'archidiocesi di Camerino.
27 » » Monsig. Carlo Edoardo Brunault, della diocesi di Nicolet.
» » » Monsig. Ludovico Alfredo Côté, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Ferdinando Alberto Saint-Germain, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Raffaele D'Anniballe, dell'archidiocesi di Lanciano.
» » » Monsig. Giovanni Torrieri, della medesima archidiocesi.
30 » » Monsig. Enrico Vezzulli, della diocesi di Todi.
6 Maggio » Monsig. Pasquale Taddeo, dell'archidiocesi di Benevento.
10 » » Monsig. Luigi A. Marchand, della diocesi di Fall River.
12 » » Monsig. Luigi Civardi, della diocesi di Pavia.
16 » » Monsig. Davide Giuseppe Heelan, della diocesi di Sioux-City.
» » » Monsig. Raffaele Vallejo Macouzet, dell'archid. di Messico.
» » » Monsig. Benigno Esquivel, della medesima archidiocesi.
17 » » Monsig. Paolo Rota, della diocesi di Cremona.
19 » » Monsig. Eugenio Gilardelli, dell'archidiocesi di Milano.
20 » » Monsig. Giuseppe Serres, dell'archidiocesi di Colonia.
» » » Monsig. Ludovico de Gruyter, della diocesi di Liegi.
» » » Monsig. Ernesto Leroux, della medesima diocesi.

ONORIFICENZE

Con Brevi apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Gran Croce dell'Ordine Pïano:

24 Giugno 1931. A. S. E. Giovanni Herbette (Francia).

La Placca dell'Ordine Pïano:

20 Febbraio 1932. Al sig. conte Francesco Antamoro, Esente delle Guardie Nobili di S. S.

La Commenda dell'Ordine Pïano:

16 Aprile 1932. Al sig. barone Enrico de Trannoy, dell'archidiocesi di Malines.

La Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

21 Febbraio 1932. Al sig. ing. comm. Enrico Pietro Galeazzi (Roma).
15 Aprile » Al sig. comm. Attilio Reali (Roma).
22 » » Al sig. comm. Ottavio Pasteau, dell'archidiocesi di Parigi.
» » » Al sig. comm. Maurizio Girod de l'Ain, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. conte Ferdinando Laudet, della medesima archidiocesi.
11 Maggio » Al sig. comm. avv. Lamberto Vignoli (Roma).

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

9 Giugno 1931. Al sig. Enrico Heyman (Belgio).
22 Marzo 1932. Al sig. dott. Gaetano Azzariti, dell'archidiocesi di Napoli.
3 Aprile » Al sig. prof. Vladimiro Slavick, dell'archidiocesi di Praga.
12 » » Al sig. dott. Giovanni Travostini (Roma).
15 » » Al sig. prof. senatore Luigi Montresor (Roma).
16 » » Al sig. avv. Zaccaria Bricito, della diocesi di Treviso.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

15 Giugno 1928. Al sig. Alfonso Sterbini (Roma).
29 Febbraio 1932. Al sig. Andrea Valton, della diocesi di Troyes.
22 Marzo » Al sig. dott. Giovanni Biancone, della diocesi di Segni.
31 » » Al sig. dott. Ettore Mengarini (Roma).
13 Aprile » Al sig. Arturo Possenti (Roma).
» » » Al sig. dott. Tommaso Zucchini, della diocesi di Faenza.
» » » Al sig. avv. Romolo Archi, della medesima diocesi.
» » » Al sig. avv. Filippo Pediconi (Roma).
16 » » Al sig. Filippo Reina, dell'archidiocesi di Milano.
» » » Al sig. Eugenio Waymel, della diocesi di Arras.
11 Maggio » Al sig. conte Pio Albertazzi (Roma).

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

22 *Gennaio 1932.* Al sig. Luigi Roesler Franz (Roma).

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

9 *Dicembre 1931.* Al sig. Gastone Du Bourg, dell'archidiocesi di Tolosa.
» » » Al sig. Stamatios Vafiadhakis, della diocesi di Lira.
29 *Febbraio 1932.* Al sig. Teofilo Defreine, della diocesi di Troyes,
7 *Marzo* » Al sig. Giuseppe Bonnet, dell'archidiocesi di Parigi.
» » » Al sig. Pietro Boullenger, della diocesi di Beauvais.
12 » » Al sig. Enrico Pacchioni, dell'archidiocesi di Modena.
24 » » Al sig. Raimondo Falcon de Longevialle, della diocesi di Clermont.
25 » » Al sig. Gerardo Pastoor, della diocesi di Harlem.
31 » » Al sig. Carlo Keller, della diocesi di Ratisbona.
» » » Al sig. Graziano Jotilart, della diocesi di Bajona,
» » » Al sig. Henrico Terré, della medesima diocesi.
9 *Aprile* » Al sig. Giuseppe Habbel, della diocesi di Ratisbona.
14 » » Al sig. ing. Giovanni Broussier, dell'archid. di Cambrai.
» » » Al sig. ing. Ludovico Courtinat, della medesima archid.
15 » » Al sig. Carlo Cossart, della diocesi di Arras.
20 » » Al sig. Alberto Camilleri, della diocesi di Malta.
21 » » Al sig. prof. Giuseppe Cosquer de Kerviler, della diocesi di Angers.
22 » » Al sig. dott. Ottone Seidel, della diocesi di Ratisbona.
» » » Al sig. Luigi Heeman, dell'archidiocesi di Malines.
29 » » Al sig. Francesco Scala (Roma).
» » » Al sig. Paolo Giuseppe de Boisgelin, della diocesi di Frejus.
» » » Al sig. Giovanni Battista Simonelli, della diocesi di Senigallia.
30 » » Al sig. Alfredo Michelin, dell'archidiocesi di Parigi.
11 *Maggio* » Al sig. Domenico Mas y Serracant, della diocesi di Barcellona.
16 » » Al sig. Giuseppe Janssen van Twaalfhoven, della diocesi di Bois-le-Duc.
» » » Al sig. prof. Augusto Vitanzi (Roma).

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

29 *Febbraio 1932.* Al sig. Gabriele Jenne, della diocesi di Troyes.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

6 *Aprile 1932.* Al sig. dott. prof. Amedeo Giannini (Roma).

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

28 *Aprile 1932.* Al sig. avv. Carlo Capitani (Roma).
» » » Al sig. dott. Tiberio Natalucci (Roma).
11 *Maggio* » Al sig. Felice del Granado, della diocesi di Cochabamba.
17 » » Al sig. comm. Oreste Fineschi (Roma).
» » » Al sig. comm. Tullo Gisci (Roma).

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

13 Aprile 1932. Al sig. dott. avv. Ludovico Montini, della diocesi di Brescia.
14 » » Al sig. cav. Francesco Quadrani (Roma).
» » » Al sig. Antonio Lagorio, dell'archidiocesi di Genova.
22 » » Al sig. cav. Augusto Desir (Belgio).
27 » » Al sig. avv. Carlo Bourgeois, della diocesi di Trois Rivières.
» » » Al sig. Adelardo Provencher, della medesima diocesi.
4 Maggio » Al sig. rag. Gastone Ciuti (Roma).
19 » » Al sig. dott. Carlo Mazzantini (Roma).

Il Cavalierato dell'Ordine di San Silvestro Papa:

9 Dicembre 1931. Al sig. Pericle Mazzaraki, della diocesi di Lira.
3 Febbraio 1932. Al sig. Alfredo Giuliani (Roma).
4 Aprile » Al sig. Giovanni Pfeffer, della diocesi di Augusta.
7 » » Al sig. rag. Leandro Leonardi, della diocesi di Pesaro.
26 » » Al sig. Simone Loo-Ta-Tza, del vicariato apostolico di Han Kow.
» » » Al sig. Vincenzo Teng-Shu-Ting, del vicariato apostolico di Pechino,
28 » » Al sig. ing. Igino Magistrelli (Roma).
17 Maggio » Al sig. archit. Massimiliano Winders, dell'archidiocesi di Malines.

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

20 Ottobre 1931. Monsig. Vincenzo Fulgosi, della diocesi di Spalato.
10 Gennaio. 1932. Monsig. Eugenio Bach, della diocesi di Augusta.
28 » » Monsig. Giuseppe Aiguadé Roig, della diocesi di Ayacucho.
21 Aprile » Monsig. Giuseppe Torre, della diocesi di Cefalù.
» » » Monsig. Rosario Gisiano, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Francesco Cipolla, della medesima diocesi.
27 » » Monsig. Luigi Ghezzi, dell'archidiocesi di Milano.
5 Maggio » Monsig. Francesco Ragonesi, della diocesi di Acireale.
» » » Monsig. Agostino Filippini, della diocesi di Grosseto.
19 » » Monsig. Giuseppe Fliegel, della diocesi di Limburgo.
» » » Monsig. Vittorio Mlejnek, della diocesi di Lincoln.
» » » Monsig. Luca Leone Mandeville, della medesima diocesi.
20 » » Monsig. Arturo Piroli (Roma).
26 » » Monsig. Giovanni Battista Eula, della diocesi di Mondovì.
» » » Monsig. Francesco Gebbardo Metzler, dell'Amministrazione Apostolica di Innsbruck.
» » » Monsig. Giuseppe Gorbach, della medesima Amministrazione Apostolica.
» » » Monsig. Giulio Polak, dell'Amministrazione Apostolica del Burgenland.

26 Maggio 1932. Monsig. Giuseppe Chiarelli, della diocesi di Ceneda.
» » » Monsig. Ermanno Gerosa, dell'archidiocesi di Modena.
9 Giugno » Monsig. Antonio Giovanni Martino Uberto van de Venne, della diocesi di Ruremonda.
» » » Monsig. Camillo Reig y Olivet, della diocesi di Barcellona.
23 » » Monsig. Leonardo Lemmens, dell'archidiocesi di Colonia.
» » » Monsig. Carlo Giuseppe Wurth, della medesima archidiocesi.

Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario di S. S.:

17 Marzo 1932. Conte Eugenio de Hoenbroeck-Kellenberg, dell'archidiocesi di Colonia.

Camerieri d'Onore in abito paonazzo di S. S.:

26 Maggio 1932. Monsig. Stefano Osztovits, dell'Amministrazione Apostolica del Burgenland.
» » » Monsig. Giorgio Engelits, della medesima Amministrazione Apostolica.

NECROLOGIO

3 Giugno 1932. Monsig. Michele Tommaso Lebrecque, Vesc. tit. di Elenopoli di Bitinia.
17 » » Monsig. Giovanni Agostino Boneo, Vescovo di Santa Fé (Argentina).
20 » » Monsig. Leone de Mergel, Vescovo di Eichstätt.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
Uffici e Messe per la Chiesa Universale approvati dalla S. Congregazione dei Riti con decreto del 6 Gennaio 1932 e pubblicati negli *Acta Apostolicae Sedis* il 2 Maggio, fascicolo N. 5:			
Officium in festo Maternitatis Beatae Mariae Virginis (Die 11 Octobris). In-18°, caratteri rosso-neri, carta indiana, pp. 12, grandezza della pagina cm. 7×12, nei margini cm. 12×19	0,50	0,60	0,70
Officium in festo Sancti Roberti Bellarmino, Ep. Conf., et Eccl. Doct. (Die 13 Maii). In-18°, caratteri rosso-neri, carta indiana, pp. 8, grandezza della pagina cm. 7×12, nei margini cm. 12×19	0,50	0,60	0,70
Officium in festo Sancti Alberti Magni, Ep. Conf., et Eccl. Doct. (Die 15 Novembris). In-18°, caratteri rosso-neri, carta indiana, pp. 8, grandezza della pagina cm. 7×12, nei margini cm. 12×19	0,50	0,60	0,70
Missa in festo Maternitatis Beatae Mariae Virginis (Die 11 Octobris). In-4°, caratteri rosso-neri, grandezza della pagina cm. 14,5×22,5, nei margini cm. 22,5×32	0,40	0,50	0,70
Missa in festo Sancti Roberti Bellarmino, Ep. Conf., et Eccl. Doct. (Die 13 Maii). In-4°, caratteri rosso-neri, grandezza della pagina cm. 14,5×22,5, nei margini cm. 22,5×32	0,40	0,50	0,70
Missa in festo Sancti Alberti Magni, Ep. Conf., et Eccl. Doct. (Die 15 Novembris). In-4°, caratteri rosso-neri, grandezza della pagina cm. 14,5×22,5, nei margini cm. 22,5×32	0,40	0,50	0,70

COLLECTIO PRECUM PIORUMQUE OPERUM

quibus Romani Pontifices in favorem omnium christifidelium aut quorumdam coetuum personarum indulgentias adnexuerunt ab anno 1899 ad 1928. Editio in-18°, pp. XII-480, linteo anglico contectum, cum titulo impresso 12 — 13 — 14 —

English translation, authorized by the Holy See, is published by: Benziger Brothers, New York, Chicago, Cincinnati and San Francisco U. S. A.

LIBER AD ADNOTANDAS MISSAS, sive celebratas, sive celebrandas. Redactus lingua latina, linteo nigro rel-

gatus (nova editio) 9 — 10,50 12 —

Ritus et Formula brevior Consecrationis altarium portatilium ex Apostolico Indulto. In-8° 20×28, pp. 8, caratteri rosso-neri con riquadratura (nuova edizione) 3 — 3,50 4 —

Acta et Decreta Concilii Plenarii Americae Latinae in Urbe celebrati anno Domini MDCCCXCIX. Due volumi in-8° 40 — 44 — 52 —

Vol. I. **Acta**, pp. CXX-462 Vol II. **Appendix**, pp. 917.

Appendix ad Concilium Plenarium Americae Latinae Romae celebratum anno Domini MDCCCXCIX. Additis recentioribus documentis. In-8°, pp. 917 12 — 15 — 20 —

Actas y Decretos del Concilio Plenario de la America Latina celebrado en Roma el año del Señor de MDCCCXCIX, en latin y castellano. Traducción oficial, 1906, in-8°, pp. CLXXXII-598 15 — 18 — 21,60

DE IMITATIONE CHRISTI. Libri quattuor. Editio ad codicem autographum exacta (curante Angelo Mercati). In-48°, pp. 470.

In brochure	3 —	3,75	4 —
— Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra	5 —	5,75	6 —
Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea	5,40	6,25	6,50

PROFUMO P. Luigi, S. I. **Vita di S. Luigi Gonzaga**, d. C. d. G., scritta per i giovinetti. Edizione ottava, in-16°, di pp. 84 0,90 1,10 1,40

Cento copie 80 — 86 — 110 —

— **Vita di S. Stanislao Kostka**, d. C. d. G. In-16°, pp. 108 1,30 1,60 1,80

Venduntur Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"** (*Libreria Vaticana – Città del Vaticano*).

Nuovissime pubblicazioni:

CODICIS IURIS CANONICI FONTES

CURA Emi PETRI Card. GASPARRI EDITI

VOLUMEN VI

CURIA ROMANA

S. C. CONCILII - An. 1761-1917

S. C. SUPER STATU REGUL. - S. C. de RELIGIOSIS

N. 3705-4427

Typis Polyglottis Vaticanis, 1932. - In-8° grande, pp. xx-1034

Romae	Lib. 80 —
In Italia, vecturae pretio soluto	» 83,50
Apud Exteros, vecturae pretio soluto	» 92 —

P. IOSEPH BALESTRI, S. T. M.

ORDINIS EREMITARUM SANCTI AUGUSTINI

PONTIFICIAE COMMISSIONIS BIBLICAE CONSULTOR

BIBLICAE INTRODUCTIONIS GENERALIS ELEMENTA

Typis Polyglottis Vaticanis, 1932. - In-8° grande, pp. VIII-546

Volumen quattuor partibus coalescens:

I. **De Textu Vet. et Nov. Testamenti.** II. **De Canone.**

III. **De Inspiratione.** IV. **De Hermeneutica.**

Romae	Lib. 50 —
In Italia, vecturae pretio soluto	» 52 —
Apud Exteros, vecturae pretio soluto	» 58 —

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
IL CONVIVIO di DANTE ALIGHIERI riprodotto in fototipia dal Codice Barberiniano Latino 4086 per cura della Biblioteca Vaticana, con introduzione di Federico Schneider. - (Codices e Vaticanis selecti quam simillime expressi iussu Pii Pp. XI consilio et opera Curatorum Bibliothecae Vaticanae. Vol. XXII)	50 —	53 —	58,50
ORDO DIVINI OFFICII recitandi, sacrique peragendi iuxta Kalendarium Universalis Ecclesiae pro Anno Domini 1933. Accedunt Regulae in Missae celebratione servandae. In-16°, pp. 156	3,50	3,80	3,50

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis" (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).